2024/1356

2024.5.22.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1356 RENDELETE

(2024. május 14.)

a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A schengeni térséget az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, belső határok nélküli olyan térség létrejötte érdekében hozták létre, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. Az említett terület megfelelő működése a tagállamok közötti kölcsönös bizalmon és a külső határok hatékony igazgatásán múlik.

(2) Az Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek határellenőrzésére irányadó szabályokat az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) állapítja meg. Az alkalmazott határőrizeti intézkedések ellenére a tagállamok szembesülhetnek a határforgalom-ellenőrzést kikerülő, harmadik országbeli állampolgárok általi jogellenes határátlépésekkel. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 77. cikkének (1) bekezdésében említett, a személyek ellenőrzésére és a külső határok átlépésének eredményes felügyeletére irányuló uniós politika továbbfejlesztése érdekében további intézkedésekkel kell kezelni azokat a helyzeteket, amelyekben harmadik országbeli állampolgárokat a külső határok jogellenes átlépése miatt elfogtak, amelyekben harmadik országbeli állampolgárokat kutatási-mentési műveleteket követően partra szállítanak és amelyekben harmadik országbeli állampolgárok valamely határátkelőhelyen a beutazási feltételek teljesítése nélkül nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tesznek. Ez a rendelet az említett helyzetek tekintetében kiegészíti az (EU) 2016/399 rendeletet. Alapvetően fontos biztosítani, hogy az említett helyzetekben a harmadik országbeli állampolgárokat elszűrésnek vessék alá a megfelelő azonosítás megkönnyítése és annak érdekében, hogy hatékonyan a megfelelő eljárás felé lehessen továbbirányítani őket, amely – a körülményektől függően – lehet a nemzetközi védelem iránti eljárás vagy a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([5]) megfelelő eljárások. Az ilyen harmadik országbeli állampolgárok előszűrésének hézagmentesen kell kiegészítenie a külső határon végzett ellenőrzéseket, vagy ellensúlyoznia kell azt, hogy a külső határ átlépésekor nem került sor ezekre az ellenőrzésekre.

(3) A határellenőrzés nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek külső határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely megszüntette a belső határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az irreguláris migráció visszaszorítását, valamint az embercsempészés és -kereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell előznie a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket. A határellenőrzés végzése során a tagállamoknak a vonatkozó uniós és nemzetközi jognak, ideértve az

([1]) HL C 155., 2021.4.30., 58. o.
([2]) HL C 175., 2021.5.7., 32. o.
([3]) Az Európai Parlament 2024. április 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. május 14-i határozata.
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).
([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-i genfi egyezményt, a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségeknek, különösen a visszaküldés tilalma elvének, valamint az alapvető jogoknak megfelelően kell eljárniuk. Így a külső határokon hozott intézkedések a migráció átfogó megközelítésének fontos elemei, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára az irreguláris migránsok és a nemzetközi védelemre szoruló személyek vegyes összetételű csoportjainak érkezése jelentette kihívás kezelését.

(4) Az (EU) 2016/399 rendelet szerint a határellenőrzés a határátkelőhelyeken végzett határforgalom-ellenőrzésből és a határátkelőhelyek közötti határőrizetből álló tevékenység, amelynek célja annak megakadályozása, hogy harmadik országbeli állampolgárok az említett rendelet értelmében engedélyezettől eltérő módon átlépjék a határt, vagy kijátsszák a határforgalom-ellenőrzést. Az (EU) 2016/399 rendelet határőrizetről szóló rendelkezései értelmében a határt jogellenesen átlépő és az érintett tagállam területén tartózkodásra nem jogosult személyeket el kell fogni, és ellenük a 2008/115/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelő eljárásokat kell indítani. Az (EU) 2016/399 rendelet értelmében a határellenőrzést a menekültek és a nemzetközi védelmet kérelmező személyek jogainak sérelme nélkül kell végezni, különös tekintettel a visszaküldés tilalmára.

(5) A határőrök gyakran szembesülnek olyan, harmadik országbeli állampolgárokkal, akik úti okmány nélkül kérelmeznek nemzetközi védelmet, akár a határőrizet során történő, akár a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzések során történő elfogást követően. Emellett egyes határszakaszokon a határőrök egyidejűleg, nagy számban érkező személyekkel szembesülnek. Ilyen körülmények között különösen nehéz és különösen fontos biztosítani a valamenynyi releváns adatbázisba történő betekintést, és a lehető leggyorsabban meghatározni a megfelelő eljárást.

(6) A harmadik országbeli állampolgárok előszűrésnek különösen annak biztosításához kell hozzájárulnia, hogy őket a lehető legkorábbi szakaszban továbbirányítsák a megfelelő eljárások felé, és hogy az említett eljárások megszakítás vagy késedelem nélkül folytatódjanak. Ugyanakkor az előszűrésnek elő kell segítenie az azon gyakorlattal szembeni fellépést, hogy egyes, nemzetközi védelmet kérelmező személyek azt követően, hogy engedélyt kaptak arra, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmük alapján belépjenek egy tagállam területére, megszöknek azért, hogy ténylegesen egy másik tagállamban nyújtsanak be nemzetközi védelem iránti kérelmet, vagy hogy egyáltalán ne nyújtsanak be ilyen kérelmet.

(7) A nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárok előszűrését követően meg kell vizsgálni a nemzetközi védelem szükségességét. Ennek lehetővé kell tennie, hogy összegyűjtsék és az adott vizsgálat tekintetében illetékes hatóságokkal megosszák azokat az információkat, amelyek e hatóságok számára lényegesek ahhoz, hogy az eljárás típusának előre történő megállapítása nélkül meghatározzák a kérelem vizsgálata szempontjából megfelelő eljárást, és ezáltal felgyorsítsák a vizsgálatot. Az előszűrésnek ahhoz is hozzá kell járulnia, hogy azonosítani lehessen a kiszolgáltatott személyeket, hogy minden sajátos szükségletet teljes mértékben figyelembe lehessen venni az alkalmazandó eljárás meghatározása és lefolytatása során.

(8) Az e rendeletből eredően a tagállamokra háruló kötelezettségek nem sérthetik az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([6]).

(9) E rendelet azokra a harmadik országbeli állampolgárokra és hontalan személyekre alkalmazandó – függetlenül attól, hogy tettek-e nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot – akiket valamely tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi úton történő jogellenes átlépése miatt fogtak el, kivéve azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik esetében az érintett tagállam az (EU) 2024/1358 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]) értelmében az életkoruktól eltérő okokból nem köteles biometrikus adatokat venni, valamint azokra a harmadik országbeli, kutatási-mentési műveleteket követően partra szállított állampolgárokra, akik nem teljesítik az (EU) 2016/399 rendeletben meghatározott beutazási feltételeket. A kutatási-mentési műveleteket követően partra szállított harmadik országbeli állampolgárok esetében e rendelet alkalmazása nem sértheti a tagállamoknak a kutatási-mentési műveletekre vonatkozó, a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeit. E rendelet azon személyekre is alkalmazandó, akik nemzetközi védelemért folyamodnak a határátkelőhelyeken vagy a tranzitzónákban anélkül, hogy teljesítenék a beutazási feltételeket, illetve azokra a harmadik országbeli állampolgárokra, akik azt követően, hogy az (EU) 2016/399 rendelet értelmében humanitárius okból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségekből következően engedélyt kaptak a belépésre, nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tesznek.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1351, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1358 rendelete (2024. május 14.) a biometrikus adatok összehasonlítására szolgáló Eurodacnak az (EU) 2024/1351 és az (EU) 2024/1350 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2001/55/EK tanácsi irányelv hatékony alkalmazása és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek azonosítása érdekében történő létrehozásáról, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, továbbá a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1358, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj).

(10) Az előszűrést az egyes tagállamok által kijelölt alkalmas és megfelelő, általában a külső határnál vagy annak közelében található helyszínen kell lefolytatni, vagy ettől eltérve a területen belüli más helyszínen, figyelemmel a földrajzi adottságokra és a meglévő infrastruktúrára, gondoskodva arról, hogy az előszűrést késedelem nélkül el lehessen végezni. A tagállamok területén jogellenesen tartózkodó, azon harmadik országbeli állampolgárok előszűrését, akik jogellenesen lépték át a külső határt a tagállamok területére való belépés céljából, és akiket még nem vetettek alá előszűrésnek valamely tagállamban, az egyes tagállamok által a területükön belül kijelölt bármely alkalmas és megfelelő helyszínen kell elvégezni.

(11) Az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgároknak az előszűrés alatt az előszűrést végző hatóságok rendelkezésére kell állniuk. A szökés megelőzése érdekében a tagállamoknak a nemzeti jogukban rendelkezéseket kell megállapítaniuk az említett harmadik országbeli állampolgároknak az előszűrés során való jelenléte biztosítása céljából. Amennyiben szükségesnek bizonyul, valamint az egyes esetek egyéni értékelése alapján a tagállamok őrizetben tarthatják az előszűrésnek alávetett személyeket, amennyiben kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony. Őrizet csak végső eszközként, a szükségesség és az arányosság elvével összhangban alkalmazható, valamint annak a nemzeti, uniós és nemzetközi jognak megfelelően hatékony jogorvoslat tárgyát kell képeznie. Az előszűrés során alkalmazni kell az (EU) 2024/1346 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) vonatkozó rendelkezéseit a nemzetközi védelmet kérelmezők tekintetében, valamint a 2008/115/EK irányelvben meghatározott, az őrizetre vonatkozó szabályokat azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik nem tettek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot.

(12) Amennyiben az előszűrés során nyilvánvalóvá válik, hogy az adott előszűrés hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár teljesíti az (EU) 2016/399 rendeletben meghatározott, harmadik országbeli állampolgárok beutazására vonatkozó feltételeket, az előszűrést be kell fejezni, és az érintett harmadik országbeli állampolgár számára engedélyezni kell az ország területére való belépést, az említett rendeletben említett, a külső határoknak a megnyitott határátkelőhelyeken kívüli vagy azok hivatalos nyitvatartási idején kívüli jogellenes átlépésére vonatkozó szankciók alkalmazásának sérelme nélkül.

(13) Tekintettel az (EU) 2016/399 rendelettel létrehozott, a harmadik országbeli állampolgárok beutazására vonatkozó feltételektől való eltérések céljára, azokat a személyeket, akiknek a belépését valamely tagállam az említett rendelet alapján ilyen eltérésekkel összhangban egyedi határozatban engedélyezte, akkor sem kell előszűrésnek alávetni, ha nem teljesítik az összes beutazási feltételt, kivéve, ha nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tesznek.

(14) Az előszűrésnek alávetett valamennyi harmadik országbeli állampolgárt ellenőrzésnek kell alávetni személyazonosságának megállapítása vagy ellenőrzése, valamint annak ellenőrzése érdekében, hogy veszélyeztethetik-e a belső biztonságot vagy a közegészséget. A határátkelőhelyeken nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tevő személyek esetében az ellenőrzések közötti átfedések elkerülése érdekében figyelembe kell venni a határforgalom-ellenőrzés keretében végzett személyazonosság- és biztonsági ellenőrzéseket.

(15) Az előszűrés befejezését követően az érintett harmadik országbeli állampolgárokat vagy a nemzetközi védelem iránti kérelem nyilvántartásba vétele tekintetében illetékes hatóságokhoz kell irányítani, vagy adott esetben a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő eljárások felé kell továbbirányítani. Az előszűrés során szerzett releváns információkat – az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett – az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani az egyes esetek további értékelésének alátámasztására. Amennyiben szükséges, az e rendelettel bevezetett ellenőrzéseket az érintett illetékes hatóságok későbbi eljárása keretében folytatni kell. A 2008/115/EK irányelvben megállapított eljárások csak az előszűrés befejezését követően kezdhetők meg. Az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) nemzetközi védelem iránti kérelmek nyilvántartásba vételéről szóló rendelkezései csak az előszűrés befejezését követően alkalmazandók. Ez nem érinti azt a tényt, hogy az elfogás időpontjában a határátkelőhelyen végzett határellenőrzés vagy az előszűrés során nemzetközi védelmet kérelmező személyeket nemzetközi védelmet kérelmező személynek kell tekinteni, és rájuk az (EU) 2024/1348 rendeletet és az (EU) 2024/1346 irányelvet kell alkalmazni.

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2024/1346, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1348, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

(16) Azon nemzetközi védelmet kérelmező azon személyek számára, akikre a tagállamok az (EU) 2024/1348 rendelet határon folytatott menekültügyi eljárás alóli kivételekről szóló rendelkezésével összhangban nem tudják vagy már nem tudják alkalmazni a határon folytatott menekültügyi eljárást, főszabályként engedélyezni kell a területre való belépést.

(17) Az előszűrést áthelyezés is követheti az (EU) 2024/1351 rendelettel létrehozott szolidaritási mechanizmus vagy más meglévő szolidaritási mechanizmus keretében.

(18) Az (EU) 2016/399 rendeletben meghatározott, a tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek való megfelelés vélelmével összhangban a beutazási feltételek teljesítéséről és a beléptetés engedélyezéséről az úti okmányban lévő beléptetőbélyegző-lenyomatok szolgálnak információval. Az ilyen beléptetőbélyegző-lenyomatok hiánya vagy az úti okmány hiánya ezért arra utaló jelnek tekinthető, hogy az okmány birtokosa nem teljesíti a beutazási feltételeket. Az (EU) 2017/2226 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([10]) létrehozott határregisztrációs rendszer (EES) működésének megkezdésével a bélyegzőlenyomatokat az EES-be bevitt bejegyzés váltja fel, és ezáltal e vélelem megbízhatósága nőni fog. A tagállamoknak ezért előszűrést kell végezniük azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik már a területükön tartózkodnak, és nem tudják bizonyítani, hogy teljesítették a tagállamok területére való beutazás feltételeit. Az ilyen harmadik országbeli állampolgárok előszűrésére annak ellensúlyozása érdekében van szükség, hogy e harmadik országbeli állampolgároknak a schengeni térségbe való érkezéskor feltételezhetően sikerült elkerülniük a beléptetési ellenőrzéseket, és ezért sem a beléptetést nem tudták megtagadni tőlük, sem arra nem volt lehetőség, hogy az előszűrést követően a megfelelő eljárás felé irányítsák tovább őket. Az előszűrés elvégzése az e rendeletben említett adatbázisokba való betekintés révén annak megállapítását is segítheti, hogy az érintett személyek nem veszélyeztetik-e a belső biztonságot. A tagállamok területén belüli előszűrés befejezéséig követően az érintett harmadik országbeli állampolgárokat visszaküldési eljárásnak vagy – amennyiben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtanak be – a megfelelő menekültügyi eljárásnak kell alávetni. A harmadik országbeli állampolgárokat nem lehet ismételten előszűréseknek alávetni.

(19) A tagállamok eltekinthetnek az előszűrés elvégzésétől a területükön, ha a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt közvetlenül az elfogását követően azonnal visszaküldik egy másik tagállamba kétoldalú megállapodások, illetve megegyezések, vagy kétoldalú együttműködési keretek alapján. Ebben az esetben az a tagállam, amelybe az érintett harmadik országbeli állampolgárt visszaküldték, késedelem nélkül elvégzi az előszűrést.

(20) Ez a rendelet nem sérti a valamely tagállamban való jogellenes tartózkodással gyanúsított harmadik országbeli állampolgárok személyazonítására vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket, amennyiben az ilyen személyazonosításnak az a célja, hogy rövid, de észszerű időn belül fel lehessen kutatni azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik a tartózkodás jogellenességének vagy jogszerűségének a megállapítását.

(21) Az azon tagállamok belső határain alkalmazandó, a határellenőrzésre vonatkozó szabályok sérelme nélkül, amelyekben még nem hoztak határozatot az ilyen ellenőrzések megszüntetéséről, az olyan belső határok jogellenes átlépése miatt elfogott harmadik országbeli állampolgárok előszűrése során, amelyeken az ellenőrzéseket még nem szüntették meg, az e rendeletben megállapított, a tagállamok területén belüli előszűrésre vonatkozó szabályokat kell követni, nem pedig a külső határon történő előszűrés tekintetében megállapított szabályokat.

(22) A külső határon történő előszűrést a lehető leghamarabb be kell fejezni, és annak tartama nem haladhatja meg a hét napot. A tagállamok területén belüli előszűrést a lehető leghamarabb be kell fejezni, és annak tartama nem haladhatja meg a három napot. Ez nem zárhatja ki a tagállamoknak az arra való lehetőségét, hogy a külső határon történő előszűrést és a tagállamok területén belüli előszűrést ennél rövidebb idő alatt befejezzék, feltéve, hogy elvégzik az e rendeletben előírt ellenőrzéseket.

(23) Az előszűrés az európai integrált határigazgatás egyik eleme. Az Integrált Határigazgatási Alap részét képező, az (EU) 2021/1148 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([11]) létrehozott, a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszköz mozgósítható különösen a tagállamok e rendelet hatálya alá tartozó fellépéseinek támogatására, összhangban az említett eszköz alkalmazására vonatkozó szabályokkal, valamint az általa támogatott egyéb prioritások sérelme nélkül.

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2226 rendelete (2017. november 30.) a tagállamok külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok belépésére és kilépésére, valamint beléptetésének megtagadására vonatkozó adatok rögzítésére szolgáló határregisztrációs rendszer (EES) létrehozásáról és az EES-hez való bűnüldözési célú hozzáférés feltételeinek meghatározásáról, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 767/2008/EK rendelet és az 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 327., 2017.12.9., 20. o.).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1148 rendelete (2021. július 7.) a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszköznek az Integrált Határigazgatási Alap részeként történő létrehozásáról (HL L 251., 2021.7.15., 48. o.).

(24) Az előszűrés célkitűzéseinek elérése érdekében erősebb keretet kell biztosítani az (EU) 2016/399 rendelet határellenőrzések végrehajtásáról szóló rendelkezésében említett illetékes nemzeti hatóságok, a menekültügyi eljárásokért és a kérelmezők befogadásáért felelős hatóságok, a közegészség védelméért felelős hatóságok és a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő visszaküldési eljárások lefolytatásáért felelős hatóságok közötti szoros együttműködés tekintetében. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy igénybe vehessék a releváns ügynökségek, különösen az (EU) 2019/1896 európai parlamenti tanácsi rendelettel ([12]) létrehozott Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (a továbbiakban: az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség) és az (EU) 2021/2303 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([13]) létrehozott Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége (a továbbiakban: az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége) a támogatását, azok megbízatásának korlátain belül. A tagállamoknak be kell vonniuk a nemzeti gyermekvédelmi hatóságokat és az emberkereskedelem áldozatainak felderítéséért és azonosításáért felelős nemzeti hatóságokat minden olyan esetben, amikor az előszűrés olyan tényeket tár fel, amelyek az emberkereskedelem szempontjából – a 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([14]) összhangban – relevánsak.

(25) Az előszűrés során az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) 24. cikkének (2) bekezdésével összhangban mindig a gyermek mindenek felett álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie. Szükség esetén szorosan be kell vonni az előszűrésbe a gyermekvédelmi hatóságokat annak érdekében, hogy az előszűrés során a gyermek mindenek felett álló érdeke megfelelő figyelmet kapjon. Ki kell jelölni egy képviselőt, aki az előszűrés során képviseli és segíti a kísérő nélküli kiskorút, vagy – amennyiben nem jelöltek ki képviselőt – egy a kiskorú mindenek felett álló érdekének és általános jóllétének biztosítása tekintetében képzésben részesült személyt. Adott esetben az említett képviselőnek meg kell egyeznie az (EU) 2024/1346 irányelvben található, a kísérő nélküli kiskorúakról szóló szabályokkal összhangban kinevezendő képviselővel. A képzett személynek az említett irányelv értelmében képviselőként való ideiglenes eljárásra kijelölt személynek kell lennie, amennyiben e személyt kijelölték.

(26) E rendelet alkalmazása során a tagállamok biztosítják az emberi méltóság tiszteletben tartását, továbbá nem alkalmazhatnak megkülönböztetést a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonságok, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más nézetek, nemzeti kisebbséghez tartozás, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján.

(27) Annak érdekében, hogy az előszűrés során biztosított legyen az uniós és a nemzetközi jognak, többek között a Chartának való megfelelés, minden tagállamnak gondoskodnia kell nyomonkövetési mechanizmusról, és megfelelő biztosítékokat kell bevezetnie annak függetlenségére vonatkozóan, ideértve az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 1993. december 20-i 48/134. sz. határozatával elfogadott párizsi elveknek, a Velencei Bizottság 2019. március 15–16-i 118. plenáris ülésén elfogadott velencei elveknek, az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 2020. december 28-i, az ombudsmannak és a közvetítő intézményeknek az emberi jogok, a felelősségteljes kormányzás és a jogállamiság előmozdításában és védelmében betöltött szerepéről szóló határozatának, valamint a 2002. december 18-án, az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének ötvenhetedik ülésszakán az A/RES/57/199. sz. határozattal elfogadott kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének a tiszteletben tartását. E célból a tagállamok az e rendeletben meghatározott követelményekkel összhangban igénybe vehetik az alapvető jogok érvényesülésének nyomon követésére szolgáló, már meglévő nemzeti mechanizmusokat. Az egyes tagállamok által biztosított nyomonkövetési mechanizmusnak ki kell terjednie különösen az előszűréssel kapcsolatban az alapvető jogok tiszteletben tartására, az őrizetre vonatkozó uniós és nemzeti szabályok tiszteletben tartására, valamint a visszaküldés tilalma elvének való megfelelésre. Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (a továbbiakban: az Alapjogi Ügynökség), amelyet a 168/2007/EK tanácsi rendelet ([15]) hozott létre, általános iránymutatást kell kidolgoznia e nyomonkövetési mechanizmus létrehozására és független működésére vonatkozóan. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy nemzeti nyomonkövetési mechanizmusuk kialakításához támogatást kérjenek az Európai Unió Alapjogi Ügynökségétől. A tagállamok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti nyomonkövetési mechanizmusuk módszertanának meghatározásával és a megfelelő képzési intézkedésekkel kapcsolatban tanácsadást kérjenek az Európai Unió Alapjogi Ügynökségétől. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy felkérjék az érintett és illetékes nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezeteket és

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o.).

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2303 rendelete (2021. december 15.) az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségéről és a 439/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 468., 2021.12.30., 1. o.).

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

([15]) A Tanács 168/2007/EK rendelete (2007. február 15.) az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének létrehozásáról (HL L 53., 2007.2.22., 1. o.).

testületeket a nyomon követésben való részvételre. A független nyomonkövetési mechanizmus nem sértheti az alapvető jogok érvényesülésének az (EU) 2019/1896 rendeletben előírt nyomon követését, amelyet az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség alatt működő, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek végeznek, továbbá nem sértheti a közös európai menekültügyi rendszer operatív és technikai alkalmazásának ellenőrzésére szolgáló, az (EU) 2021/2303 rendeletben meghatározott ellenőrzési mechanizmust, az (EU) 2022/922 rendelettel ([16]) létrehozott értékelési és monitoringmechanizmust, valamint a meglévő nemzeti vagy nemzetközi nyomonkövetési szervek által végzett nyomon követést. A tagállamoknak ki kell vizsgálniuk az alapvető jogok előszűrés során történt feltételezett megsértésére vonatkozó állításokat, többek között annak biztosítása révén, hogy a panaszokat gyorsan és megfelelő módon kezelik.

(28) A tagállamok megfelelő pénzügyi eszközöket rendelnek a független nyomonkövetési mechanizmushoz.

(29) Az egyéni esetekben rendelkezésre álló bírósági jogorvoslatok vagy az előszűrés hatékonyságát felügyelő nemzeti rendszerek puszta megléte nem elegendő az alapvető jogok érvényesülésének e rendelet szerinti nyomon követésére vonatkozó követelményeknek való megfeleléshez.

(30) Az előszűrést végző hatóságoknak ki kell tölteniük egy előszűrési formanyomtatványt. Attól függően, hogy az adott személyt hová irányítják, a formanyomtatványt – bármely megfelelő módon, többek között digitális eszközökkel – továbbítani kell vagy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket nyilvántartásba vevő hatóságok, vagy a visszaküldési eljárások tekintetében illetékes hatóságok részére.

(31) Ez a rendelet nem sérti azokat az intézkedéseket, amelyeket a nemzeti joggal összhangban az érintett személy személyazonosságának megállapítására vagy a belső biztonság tekintetében esetlegesen fennálló kockázatok értékelésére hoztak.

(32) Az előszűrési formanyomtatványon szereplő információkat úgy kell rögzíteni, hogy azok bármely későbbi menekültügyi vagy visszaküldési eljárás során közigazgatási és bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhessék. Az előszűrés által érintett személy számára lehetővé kell tenni, hogy jelezze az előszűrést végző hatóságoknak, ha a formanyomtatványon szereplő információk helytelenek. Az ilyen jelzéseket az előszűrési formanyomtatványon az előszűrés elvégzésének késleltetése nélkül rögzíteni kell.

(33) Az előszűrési formanyomtatványon szereplő információkat vagy papíron vagy elektronikus formában az érintett személy rendelkezésére kell bocsátani, kivéve a biztonsági ellenőrzések céljából a releváns adatbázisokba való betekintéssel kapcsolatos információkat. Kiskorúak esetében az előszűrési formanyomtatványon szereplő információkat a gyermekért felelős nagykorú személy vagy személyek rendelkezésére kell bocsátani. Kísérő nélküli kiskorúak esetében az előszűrési formanyomtatványon szereplő információkat a gyermek képviselője vagy a kiskorú mindenek felett álló érdekének és általános jóllétének biztosítása tekintetében képzésben részesült személy rendelkezésére kell bocsátani.

(34) Az előszűrési eljárás során történő adatkezelést mindig az alkalmazandó uniós adatvédelmi jogszabályokkal, különösen az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([17]) összhangban kell végezni.

(35) Az illetékes hatóságoknak az előszűrés során felvett biometrikus adatokat az (EU) 2024/1358 rendelet nemzetközi védelmet kérelmező személyek, a külső határ szabálytalan átlépése miatt elfogott harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek, a valamely tagállam területén jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek és a kutatási-mentési műveletet követően partra szállított harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek biometrikus adatainak gyűjtéséről és továbbításáról szóló rendelkezéseiben említett adatokkal együtt az említett rendeletben előírt határidőkön belül továbbítaniuk kell az említett rendelettel létrehozott Eurodacba (a továbbiakban: az Eurodac).

(36) Az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat szakképzett egészségügyi személyzet által végzett előzetes egészségügyi ellenőrzésnek kell alávetni annak megállapítása céljából, hogy egészségügyi ellátásra szorulnak-e, illetve hogy szükség van-e közegészségügyi okokból elkülönítésükre. A szakképzett egészségügyi személyzet az egyes harmadik országbeli állampolgárok általános állapotát érintő egészségügyi körülmények alapján dönthet úgy, hogy az előszűrés során nincs szükség további egészségügyi ellenőrzésre. Az említett előzetes

([16]) A Tanács (EU) 2022/922 rendelete (2022. június 9.) a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és monitoringmechanizmus létrehozásáról és működéséről, valamint az 1053/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 160., 2022.6.15., 1. o.).

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

egészségügyi ellenőrzést a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet hatáskörébe tartozó Foglalkozások Egységes Nemzetközi Osztályozási Rendszere ISCO-08 osztályozása alábbi kategóriáinak egyikébe tartozó, szakképzett egészségügyi személyzetnek kell elvégeznie: 2211 általános orvosok, 2221 diplomás ápolók vagy 2240 paramedicinális szakemberek.

(37) A kiszolgáltatottságra vonatkozó, előzetes ellenőrzést kell végezni azon személyek azonosítása céljából, akik bizonyos jelek szerint kiszolgáltatottak, kínzás vagy más embertelen vagy megalázó bánásmód áldozatai, hontalanok, vagy akiknek különleges befogadási vagy eljárási szükségleteik lehetnek az (EU) 2024/1346 irányelv, illetve az (EU) 2024/1348 rendelet értelmében. Ez nem sérti az előszűrés befejezését követő eljárások keretében végzendő további értékeléseket. A kiszolgáltatottságra vonatkozó ellenőrzést egy erre a célra kiképzett szakszemélyzetnek kell elvégeznie.

(38) Az előszűrés során minden érintett személy számára garantálni kell a Chartának megfelelő életkörülményeket, valamint a sürgősségi egészségügyi ellátáshoz és a betegségek alapvető kezeléséhez való hozzáférést. Különös figyelmet kell fordítani a kiszolgáltatott személyekre, például a várandós nőkre, idősekre, egyszülős családokra, az azonnal azonosítható testi vagy értelmi fogyatékossággal élő személyekre, a láthatóan pszichés vagy fizikai traumát elszenvedett személyekre, valamint a kísérő nélküli kiskorúakra. Különösen kiskorú esetében a tájékoztatást gyermekbarát és az életkornak megfelelő módon kell nyújtani. Az előszűréssel kapcsolatos feladatok elvégzésében részt vevő valamennyi hatóságnak jelentenie kell az általa észlelt vagy a vele közölt kiszolgáltatott helyzeteket, tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot és a magánéletet, és tartózkodnia kell minden megkülönböztetéstől.

(39) Mivel az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok nem feltétlenül rendelkeznek a külső határ jogszerű átlépéséhez szükséges személyazonosító és úti okmányokkal, az előszűrés részeként a személyazonosításra vagy a személyazonosság ellenőrzésére irányuló eljárást kell lefolytatni.

(40) Az (EU) 2019/817 ([18]) és az (EU) 2019/818 ([19]) európai parlamenti és tanácsi rendelet azzal a céllal hozta létre a közös személyazonosítóadat-tárat (a továbbiakban: CIR), hogy megkönnyítse és segítse az EES-ben, a 2004/512/EK tanácsi határozattal ([20]) létrehozott Vízuminformációs Rendszerben (a továbbiakban: VIS), az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([21]) létrehozott Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerben (a továbbiakban: ETIAS), az Eurodacban és az (EU) 2019/816 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([22]) létrehozott, a harmadik országbeli állampolgárokkal és a hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központosított rendszerben (a továbbiakban: ECRIS-TCN) nyilvántartott személyek helyes azonosítását, ideértve azon ismeretlen személyeket is, akik nem tudják azonosítani magukat. E célból a CIR kizárólag – és egymástól logikusan elkülönítve – az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN-ben rögzített személyazonosító, útiokmány- és biometrikus adatokat tartalmazza. A CIR-ben csak azokat a személyes adatokat tárolják, amelyek feltétlenül szükségesek a személyazonosság pontos ellenőrzéséhez. A CIR-ben rögzített személyes adatok automatikusan törlésre kerülnek, ha az adatok törlésre kerülnek az alapul szolgáló rendszerekből. A CIR-be való betekintés lehetővé teszi a megbízható és teljes körű személyazonosítást vagy személyazonosság-ellenőrzést azáltal, hogy lehetővé teszi az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN-ben található valamennyi személyazonosító adatba való, egyidejű, gyors és megbízható betekintést, miközben biztosítja az adatok védelmét, és elkerüli a szükségtelen adatkezelést vagy az adatok szükségtelen megkettőzését.

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 27. o.).

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 85. o.).

([20]) A Tanács 2004/512/EK határozata (2004. június 8.) a Vízuminformációs Rendszer létrehozásáról (VIS) (HL L 213., 2004.6.15., 5. o.).

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1240 rendelete (2018. szeptember 12.) az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) létrehozásáról, valamint az 1077/2011/EU rendelet, az 515/2014/EU rendelet, az (EU) 2016/399 rendelet, az (EU) 2016/1624 rendelet és az (EU) 2017/2226 rendelet módosításáról (HL L 236., 2018.9.19., 1. o.).

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/816 rendelete (2019. április 17.) az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer kiegészítése érdekében a harmadik országbeli állampolgárokkal és a hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központosított rendszer (ECRIS-TCN) létrehozásáról, valamint az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 1. o.).

(41) Az előszűrésnek alávetett személyek személyazonosságának megállapítása vagy ellenőrzése érdekében az előszűrés során az érintett személy jelenlétében ellenőrzést kell indítani a CIR-ben. Ezen ellenőrzés során a személy biometrikus adatait össze kell vetni a CIR-ben szereplő adatokkal. Amennyiben a személy biometrikus adatai nem használhatók, vagy ha az ilyen adatokkal történő lekérdezés sikertelen, illetve nem eredményez találatot, a lekérdezés elvégezhető a személy személyazonosító adataival és az útiokmány-adatokkal együttesen, amennyiben azok rendelkezésre állnak, vagy az érintett harmadik országbeli állampolgár által szolgáltatott vagy tőle szerzett adatokkal vagy információkkal. A szükségesség és az arányosság elvével összhangban, és amennyiben a lekérdezés azt jelzi, hogy a CIR tartalmaz az adott személyre vonatkozó adatokat, a tagállami hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani a CIR-hez az érintett személy személyazonosító adataiba, útiokmány-adataiba és biometrikus adataiba való betekintés céljából anélkül, hogy a CIR bármilyen módon jelezné, hogy melyik uniós információs rendszer tartalmazza ezeket az adatokat.

(42) Mivel a CIR azonosítási célú használatát az (EU) 2019/817 rendelet és az (EU) 2019/818 rendelet az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN-ben nyilvántartott személyek tagállamok területén végzett rendőrségi ellenőrzések során történő helyes azonosításának a megkönnyítésére és segítésére korlátozta, az említett rendeleteket módosítani kell annak érdekében, hogy azok rendelkezzenek a CIR-nek az előszűrés során a személyazonosítás vagy személyazonosság-ellenőrzés céljából történő használatáról is. Az (EU) 2019/818 rendelet esetében ilyen módosítást a változó geometria miatt az e rendelettől eltérő rendeleten keresztül kell elvégezni.

(43) Tekintettel arra, hogy az előszűrésnek alávetett személyek közül sokan esetleg nem rendelkeznek úti okmányokkal, amennyiben e személyek biometrikus adatai nem használhatók fel, vagy nem eredményeznek találatot a CIR-ben, az előszűrést végző hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani az érintett személyek birtokában lévő bármely más releváns okmányhoz. A hatóságok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy az említett okmányokból származó, a biometrikus adatoktól eltérő adatokat is felhasználhassanak a vonatkozó adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzésekhez.

(44) A határátkelőhelyen végzett határforgalom-ellenőrzés során történő személyazonosítást vagy személyazonosság -ellenőrzést, valamint az adatbázisokban a külső határ menti vagy a területen belüli határőrizettel vagy rendőrségi ellenőrzésekkel összefüggésben az érintett személyt előszűrés alá helyező hatóságok által bármilyen való betekintést az előszűrés részének kell tekinteni, és nem kell megismételni, kivéve, ha azt különleges körülmények indokolják. A biometrikus adatokat az (EU) 2024/1358 rendelet követelményeivel összhangban az előszűrés részeként egyszer kell felvenni személyazonosítás vagy a személyazonosság ellenőrzése, illetve nyilvántartásba vétel céljából.

(45) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, amelyek lehetővé teszik számára az adatok lekérésére vonatkozó részletes eljárás és előírások meghatározását, valamint az előszűrés elvégzéséért felelős hatóságok, az Interpol nemzeti irodái és az Europol nemzeti egysége közötti, a belső biztonságot fenyegető veszély meghatározására irányuló együttműködési eljárás meghatározását. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([23]) megfelelően kell gyakorolni.

(46) Az előszűrés során azt is ellenőrizni kell, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgárok Unióba való belépése veszélyeztetheti-e a belső biztonságot .

(47) Mivel az előszűrés a külső határon a beutazási feltételek teljesítése nélkül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra, a kutatási-mentési műveletet követően a beutazási feltételek teljesítése nélkül partra szállított harmadik országbeli állampolgárokra, valamint a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik, az előszűrés részeként folytatott biztonsági ellenőrzéseknek legalább olyan szintűeknek kell lenniük, mint az azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében végzett ellenőrzéseknek, akik előzetesen kérelmezik az Unióba rövid távú tartózkodás céljából történő beutazás engedélyezését, függetlenül attól, hogy vízumkötelezettség alá esnek-e.

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(48) Azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik állampolgárságuk alapján az (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([24]) értelmében mentesülnek a vízumkötelezettség alól, az (EU) 2018/1240 rendelet előírja, hogy az Unióba rövid távú tartózkodás céljából történő beutazáshoz utazási engedélyt kell kérniük. Az utazási engedély kézhezvétele előtt az érintett személyeket biztonsági ellenőrzésnek vetik alá, az általuk benyújtott személyes adatokat összevetve több uniós adatbázissal – nevezetesen a VIS-sel, az (EU) 2018/1860 ([25]), az (EU) 2018/1861 ([26]) és az (EU) 2018/1862 ([27]) európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Schengeni Információs Rendszerrel (SIS), az EES-szel, az ETIAS-szal, az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([28]) említett keresztellenőrzés céljából kezelt Europol-adatokkal, az ECRIS-TCN-rel, valamint az Interpol ellopott és elvesztett úti okmányokat tartalmazó adatbázisával (SLTD) és az Interpol-körözésben megjelölt úti okmányok adatbázisával (TDAWN). Az (EU) 2018/1806 rendelet értelmében vízumkötelezettség hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat a 810/2009/EK ([29]) és a 767/2008/EK ([30]) európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a vízumkiadás előtt ugyanazon adatbázisok alapján vetik alá biztonsági ellenőrzésnek, mint azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik nem tartoznak vízumkötelezettség hatálya alá.

(49) Az előszűrésnek alávetett személyek esetében biztonsági célú automatizált ellenőrzéseket kell végezni ugyanazon rendszerekben, mint amelyeket a vízumot, a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot, a VIS keretében tartózkodási engedélyt vagy az ETIAS keretében utazási engedélyt kérelmezők esetében alkalmaznak, nevezetesen a VIS-ben, az EES-ben, az ETIAS-ban, beleértve az (EU) 2018/1240 rendeletben említett ETIAS-figyelőlistát, a SIS-ben, a terrorista bűncselekmények és a súlyos bűncselekmények egyéb formái miatt elítélt személyek tekintetében az ECRIS-TCN-ben, az (EU) 2016/794 említett keresztellenőrzés céljából kezelt Europol-adatokban, az SLTD-ben és TDAWN-ban..

(50) A megfelelő adatbázisokba való biztonsági célú betekintést oly módon kell megtenni, amely biztosítja, hogy ezekből az adatbázisokból csak a biztonsági ellenőrzések elvégzéséhez szükséges adatok kerüljenek lekérésre. Azon személyek esetében, akik valamely határátkelőhelyen vagy tranzitzónában tettek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, az előszűrés részeként folytatott biztonsági ellenőrzés céljából az adatbázisokba való betekintésnek azokra az adatbázisokra kell összpontosítania, amelyekbe a külső határokon végzett határforgalom-ellenőrzés során nem tekintettek be, így elkerülve az ismételt betekintéseket.

(51) Az előszűrés, amennyiben indokolt, kiterjedhet a harmadik országbeli állampolgárok birtokában lévő tárgyaknak a nemzeti joggal összhangban történő ellenőrzésére is. A biztonsági ellenőrzéssel összefüggésben alkalmazott intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük, és tiszteletben kell tartaniuk az előszűrésnek alávetett személyek emberi méltóságát. Az érintett hatóságoknak biztosítaniuk kell az érintett személyek alapvető jogainak tiszteletben tartását, beleértve a személyes adatok védelméhez való jogot és a véleménynyilvánítás szabadságát.

(52) Mivel az előszűrést végző hatóságoknak hozzá kell férniük az EES-hez, az ETIAS-hoz, a VIS-hez és az ECRIS-TCN-hez ahhoz, hogy ellenőrizzék, hogy az adott személy veszélyeztetheti-e a belső biztonságot, a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 rendeletet és az (EU) 2019/816 rendeletet módosítani kell az említett hozzáférési jog biztosítása érdekében, amely jelenleg nem biztosított az említett rendeletekben. Az (EU) 2019/816 rendelet esetében ilyen módosítást a változó geometria miatt az említett rendelettől eltérő rendelet útján kell elvégezni.

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 303., 2018.11.28., 39. o.).

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról (HL L 312., 2018.12.7., 1. o.).

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1861 rendelete (2018. november 28.) a határforgalom-ellenőrzés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról, valamint az 1987/2006/EK rendelet módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2018.12.7., 14. o.).

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1862 rendelete (2018. november 28.) a rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2018.12.7., 56. o.).

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

([29]) Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács 767/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS-rendelet) (HL L 218., 2008.8.13., 60. o.).

(53) A CIR lekérdezéséhez az (EU) 2019/817 rendelettel létrehozott európai keresőportált (ESP) kell használni személyazonosítás vagy a személyazonosság ellenőrzése céljából.

(54) Az előszűrést végző hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az EES, az ETIAS, a VIS, a SIS és az ECRIS-TCN, az Europol-adatok, az SLTD és a TDAWN lekérdezéséhez adott esetben az ESP-t használhassák biztonsági ellenőrzések céljából.

(55) Az uniós adatbázisokba a személyazonosítás vagy a személyazonosság ellenőrzése vagy biztonsági ellenőrzések céljából történő betekintés indokolt lehet az előszűrés hatékony végrehajtása és ugyanazon cél elérése érdekében, mint amelyre az említett egyes adatbázisokat létrehozták, nevezetesen az Unió külső határainak az európai integrált határigazgatás keretében való hatékony igazgatására.

(56) A személyazonosítás vagy a személyazonosság ellenőrzése vagy biztonsági ellenőrzések során jelzett találat esetén az előszűrést végző hatóságnak ellenőriznie kell, hogy az uniós információs rendszerekben vagy az Europol-adatokban rögzített adatok megegyeznek-e a találatot eredményező adatokkal.

(57) Az előszűrést végző hatóságok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy személyazonosítással vagy a személyazonosság ellenőrzésével vagy a biztonsági ellenőrzésekkel összefüggésben ellenőrizzék a vonatkozó nemzeti adatbázisokat, a nemzeti joggal összhangban.

(58) Az előszűrés során végzendő személyazonosításra vagy személyazonosság-ellenőrzésekre és biztonsági ellenőrzésekre irányuló kötelezettség teljesítése céljából azon tagállamok, amelyek még nem alkalmazzák teljes körűen a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseit, és ezért nem férnek hozzá az összes uniós információs rendszerhez és uniós adatbázishoz, a személyazonosság-ellenőrzések és biztonsági ellenőrzések végrehajtásával kapcsolatos felelősségüknek csak azon rendszerek és adatbázisok lekérdezése révén kell, hogy eleget tegyenek, amelyekhez hozzáférnek.

(59) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen azt, hogy meg kell erősíteni a az Unió tagállamainak külső határait átlépő harmadik országbeli állampolgárok ellenőrzését és rendelkezni kell az előszűrés hatálya alá tartozó valamennyi harmadik országbeli állampolgárok személyazonosításáról vagy személyazonosságának ellenőrzéséről, valamint a releváns adatbázisokba való betekintésről annak ellenőrzése érdekében, hogy az előszűrés hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok veszélyt jelenthetnek-e a belső biztonságra, továbbá hogy hozzá kell járulni ahhoz, hogy e személyekre vonatkozóan a megfelelő eljárásokat alkalmazzák – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(60) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.

(61) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal ([31]) összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(62) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat ([32]) 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

([31]) A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

([32]) A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

(63) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat ([33]) 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.

(64) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat ([34]) 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

(65) Ciprus tekintetében ez a rendelet a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.

(66) Ciprust tekintetében a 866/2004/EK tanácsi rendelet ([35]) külön szabályokat határoz meg, amelyek a Ciprusi Köztársaságnak a Ciprusi Köztársaság kormányának tényleges ellenőrzése alatt álló területei és a Ciprusi Köztársaság kormányának tényleges ellenőrzése alá nem tartozó területek közötti határvonalra alkalmazandók. E rendelet értelmében – bár az említett határvonal nem képezi az Unió külső határát – a határvonalat valamely engedélyezett vagy nem engedélyezett átkelőhelyen átlépő összes személyt ellenőrizni kell a harmadik országbeli állampolgárok illegális bevándorlása elleni küzdelem, valamint az esetleges biztonsági kockázatok felderítése és megelőzése céljából. Ebből következően a külső határon történő előszűrés azokra a harmadik országbeli állampolgárokra is alkalmazható, akiket az említett határvonal jogellenes átlépése miatt elfogtak, valamint azokra is, akik az engedélyezett határátkelőhelyeken tettek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot.

(67) Dániára, Norvégiára, Izlandra, Svájcra és Liechtensteinre nézve nem kötelező az (EU) 2024/1346 irányelv. Ezekben az államokban a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadásának feltételeit az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. július 28-i genfi egyezmény alkalmazása alapján a vonatkozó nemzeti jogszabályok szabályozzák. Ezen államok tekintetében az e rendeletben az említett irányelvre tett hivatkozásokat a nemzeti jog megfelelő rendelkezéseire való hivatkozásként kell értelmezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet létrehozza:

a) az olyan harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamok külső határain történő, a megfelelő eljárás felé való továbbirányításukat megelőző előszűrését, akik az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételek teljesítése nélkül jogellenesen átlépték a külső határt, akik a határforgalom-ellenőrzés során nemzetközi védelmet kérelmeztek, vagy akiket kutatási-mentési műveletet követően partra szállítottak;

b) az olyan, a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgároknak a megfelelő eljárás felé való továbbirányításukat megelőző előszűrését, akik esetében nincs arra utaló jel, hogy a külső határokon ellenőrzésnek vetették volna alá őket.

([33]) A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

([34]) A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

([35]) A Tanács 866/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a csatlakozási okmány 10. jegyzőkönyvének 2. cikke szerinti rendszerről (HL L 161., 2004.4.30., 128. o.).

Az előszűrés célja a külső határokat átlépő harmadik országbeli állampolgárok ellenőrzésének megerősítése, az előszűrés hatálya alá tartozó valamennyi harmadik országbeli állampolgár személyazonosítása, valamint annak a vonatkozó adatbázisokban történő ellenőrzése, hogy az előszűrés hatálya alá tartozó személyek jelenthetnek-e veszélyt a belső biztonságra. Az előszűrésnek az egészségügyi ellátásra szoruló személyek és a potenciálisan közegészségügyi veszélyt jelentő személyek, valamint a kiszolgáltatott személyek azonosítása érdekében adott esetben előzetes egészségügyi, valamint a kiszolgáltatottságra vonatkozó ellenőrzéseket is magában kell foglalnia. Az ilyen ellenőrzéseknek elő kell segíteniük azt, hogy az ilyen személyeket a megfelelő eljárás felé továbbirányítsák.

Ez a rendelet azt is előírja, hogy minden tagállamban létre kell hozni egy független nyomonkövetési mechanizmust az uniós és a nemzetközi jognak – többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) – való megfelelésnek az előszűrés során történő nyomon követésére.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „közegészségügyi veszély”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 21. pontjában meghatározott közegészségügyi veszély;

2. „ellenőrzés”: az (EU) 2019/817 rendelet 4. cikkének 5. pontjában meghatározott ellenőrzés;

3. „személyazonosítás”: az (EU) 2019/817 rendelet 4. cikkének 6. pontjában meghatározott személyazonosítás;

4. „harmadik országbeli állampolgár”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 6. pontjában meghatározott harmadik országbeli állampolgár;

5. „hontalan személy”: olyan személy, akit egyetlen állam sem tekint saját joga alapján állampolgárának;

6. „Europol-adatok”: az (EU) 2019/817 rendelet 4. cikkének 16. pontjában meghatározott Europol-adatok;

7. „képviselő”: a kísérő nélküli kiskorút képviselő, segítő, vagy – adott esetben – a nevében eljáró természetes személy vagy szervezet, ideértve az illetékes hatóságok vagy szervek által kijelölt hatóságot is;

8. „biometrikus adatok”: az (EU) 2019/817 rendelet 4. cikkének 11. pontjában meghatározott biometrikus adatok;

9. „kiskorú”: a 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;

10. „előszűrést végző hatóságok”: a nemzeti jog által az e rendelet szerinti egy vagy több feladat – kivéve a 12. cikk (1) bekezdésében említett egészségügyi ellenőrzéseket – elvégzésére kijelölt összes illetékes hatóság;

11. „kísérő nélküli kiskorú”: olyan kiskorú, aki jogszabály vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata alapján érte felelős nagykorú személy kísérete nélkül érkezik a tagállamok területére, mindaddig, amíg az említett kiskorú ilyen nagykorú személy tényleges gondviselete alá nem kerül, ideértve azon kiskorút is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt kíséret nélkül;

12. „őrizet”: egy személy valamely tagállam általi elzárása egy meghatározott helyen, ahol az adott személyt megfosztják a szabad mozgás lehetőségétől;

13. „Interpol-adatbázisok”: az (EU) 2019/817 rendelet 4. cikkének 17. pontjában meghatározott Interpol-adatbázisok;

14. „kutatási-mentési műveletek”: a tengeri felkutatásról és mentésről szóló, 1979. április 27-én a németországi Hamburgban elfogadott nemzetközi egyezményben említett kutatási-mentési műveletek.

3. cikk

Alapvető jogok

E rendelet alkalmazásakor a tagállamok a vonatkozó uniós jog – többek között a Charta –, a vonatkozó nemzetközi jog – többek között az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek helyzetéről szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény –, a nemzetközi védelem biztosításával kapcsolatos kötelezettségek – különösen a visszaküldés tilalmának elve –, valamint az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával járnak el.

4. cikk

Kapcsolat más jogi eszközökkel

(1) Az előszűrés hatálya alá tartozó azon, harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tettek:

a) az (EU) 2024/1348 rendelettel összhangban tett, nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat nyilvántartásba vételére az említett rendelet 27. cikke az irányadó; és

b) az (EU) 2024/1346 irányelvben foglalt, a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó közös szabályoknak az alkalmazására az említett irányelv 3. cikke az irányadó.

(2) A 8. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, a 2008/115/EK irányelv vagy a 2008/115/EK irányelvet tiszteletben tartó nemzeti rendelkezések csak az előszűrés befejezését követően alkalmazandók, kivéve az e rendelet 7. cikkében említett előszűrést, amelynek esetében az említett irányelvet vagy az említett irányelvet tiszteletben tartó nemzeti rendelkezéseket az e rendelet 7. cikke szerinti előszűréssel párhuzamosan kell alkalmazni.

5. cikk

Előszűrés a külső határon

(1) Az e rendelet szerinti előszűrés minden olyan harmadik országbeli állampolgárra alkalmazandó – függetlenül attól, hogy tett-e nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot –, aki nem teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeket és akit:

a) valamely tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi úton történő jogellenes átlépése miatt fogtak el, kivéve azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik esetében az érintett tagállam az (EU) 2024/1358 rendelet 22. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében az életkoruktól eltérő okokból nem köteles a biometrikus adatok felvételére; vagy

b) kutatási-mentési műveletet követően valamely tagállam területén partra szállítottak.

(2) Az e rendelet szerinti előszűrés minden olyan harmadik országbeli állampolgárra alkalmazandó, aki külső határátkelőhelyen vagy tranzitzónában nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tett, és aki nem teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeket.

(3) Nem végezhető előszűrés azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkének (5) bekezdése alapján engedélyt kaptak a beutazásra. Előszűrésnek kell azonban alávetni azon harmadik országbeli állampolgárokat, akik az említett rendelet 6. cikke (5) bekezdésének c) pontja alapján kaptak engedélyt a beutazásra, és akik nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tesznek.

Amennyiben az előszűrés során kiderül, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár megfelel az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeknek, az említett harmadik országbeli állampolgár előszűrését le kell zárni.

Az előszűrés megszüntethető, amennyiben az érintett harmadik országbeli állampolgár a tagállamok területéről a származási országába, a tartózkodási hely szerinti országába vagy más olyan harmadik országba távozik, amelybe az érintett harmadik országbeli állampolgár önkéntes döntés alapján visszatér, és ahol az említett harmadik országbeli állampolgár visszatérését elfogadják.

6. cikk

A tagállam területére történő belépésre vonatkozó engedély

Az előszűrés során az 5. cikk (1) és (2) bekezdésében említett személyek számára nem engedélyezhető a tagállam területére való belépés. A tagállamok a nemzeti jogukban rendelkezéseket állapítanak meg annak biztosítására, hogy az 5. cikk (1) és (2) bekezdésében említett személyek az előszűrés időtartama alatt a 8. cikkben említett helyszíneken az előszűrés elvégzéséért felelős illetékes hatóságok rendelkezésére álljanak a szökés kockázatának, valamint az ilyen szökésből eredő, a belső biztonságot fenyegető esetleges veszélyeknek vagy esetleges közegészségügyi veszélyeknek a megelőzése érdekében.

7. cikk

Előszűrés a tagállamok területén

(1) A tagállamok kizárólag akkor végzik el az előszűrést a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok esetében, ha ezek a harmadik országbeli állampolgárok a tagállamok területére történő belépés céljából jogellenesen lépték át a külső határt, és ha még nem vetették őket alá előszűrésnek valamely tagállamban. A tagállamok a nemzeti jogukban rendelkezéseket állapítanak meg annak biztosítására, hogy az említett harmadik országbeli állampolgárok az előszűrés időtartama alatt az előszűrés elvégzéséért felelős hatóságok rendelkezésére álljanak a szökés kockázatának, valamint az ilyen szökésből eredő, a belső biztonságot fenyegető esetleges veszélyeknek a megelőzése érdekében.

(2) A tagállamok eltekinthetnek az (1) bekezdés szerinti előszűrés elvégzésétől, ha a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt az elfogást követően azonnal visszaküldik egy másik tagállamba kétoldalú megállapodások, illetve megegyezések, vagy kétoldalú együttműködési keretek alapján. Ebben az esetben az a tagállam végzi el az előszűrést, amelybe az érintett harmadik országbeli állampolgárt visszaküldték.

(3) Az 5. cikk (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésével összhangban elvégzett előszűrésre.

8. cikk

Az előszűrésre vonatkozó követelmények

(1) Az 5. cikkben említett esetekben az előszűrést az egyes tagállamok által kijelölt, alkalmas és megfelelő helyszínen kell elvégezni, amely általában a külső határokon vagy azok közelében, vagy a területükön egyéb helyszínen található.

(2) A 7. cikkben említett esetekben az előszűrést az egyes tagállamok által kijelölt, valamely tagállam területén lévő bármely alkalmas és megfelelő helyszínen kell lefolytatni.

(3) Az e rendelet 5. cikkében említett esetekben az előszűrést haladéktalanul le kell folytatni, és minden esetben a külső határ menti területen történő elfogástól, az érintett tagállam területén történő partra szállítástól vagy a határátkelőhelyen történő megjelenéstől számított hét napon belül be kell fejezni. Az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, az (EU) 2024/1358 rendelet 23. cikke (1) és (4) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek esetében, amennyiben 72 óránál hosszabb ideig fizikailag a külső határon maradnak, ezen időszak lejártát követően előszűrést kell végezni, és annak időtartamát négy napra kell csökkenteni.

(4) A 7. cikkben említett előszűrést haladéktalanul le kell folytatni, és minden esetben a harmadik országbeli állampolgár elfogásától számított három napon belül be kell fejezni.

(5) Az előszűrésnek a következő elemeket kell magában foglalnia:

a) előzetes egészségügyi ellenőrzés a 12. cikkel összhangban;

b) a kiszolgáltatottságra vonatkozó előzetes ellenőrzés a 12. cikkel összhangban;

c) személyazonosítás vagy a személyazonosság-ellenőrzése a 14. cikkel összhangban;

d) biometrikus adatoknak az (EU) 2024/1358 rendelet 15., 22. és 24. cikkével összhangban történő nyilvántartásba vétele, amennyiben az még nem történt meg;

e) biztonsági ellenőrzés a 15. és 16. cikkel összhangban;

f) az előszűrési formanyomtatvány kitöltése a 17. cikkel összhangban;

g) a megfelelő eljárás felé való továbbirányítás a 18. cikkel összhangban.

(6) Az előszűrés során biztosítani kell, hogy a tanácsadást nyújtó szervezetek és személyek ténylegesen kapcsolatot tarthassanak a harmadik országbeli állampolgárokkal. A tagállamok a nemzeti joggal összhangban korlátozhatják az ilyen kapcsolattartást, ha ezen korlátozás objektív tényezők alapján az előszűrésnek helyt adó határátkelőhely vagy létesítmény biztonsága, közrendje vagy igazgatása érdekében szükséges, feltéve, hogy a kapcsolattartást ez nem korlátozza súlyos mértékben, és nem teszi lehetetlenné.

(7) Azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik nem tettek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, az előszűrés során a 2008/115/EK irányelvben meghatározott, az őrizetre vonatkozó releváns szabályokat kell alkalmazni.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az előszűrés alá vont személyek számára olyan életszínvonalat nyújtsanak, amely garantálja megélhetésüket, óvja testi és mentális egészségüket, és tiszteletben tartja a Charta szerinti jogaikat.

(9) A tagállamok kijelölik az előszűrést végző hatóságokat, és biztosítják, hogy e hatóságok előszűrést végző személyzete az (EU) 2016/399 rendelet 16. cikkével összhangban megfelelő ismeretekkel rendelkezzen, és részesüljön a szükséges képzésben.

A tagállamok biztosítják, hogy szakképzett egészségügyi személyzet végezze a 12. cikkben előírt előzetes egészségügyi ellenőrzést, és hogy az előszűrést végző hatóságok erre kiképzett szakszemélyzete végezze az említett cikkben előírt, a kiszolgáltatottságra vonatkozó előzetes ellenőrzést. Adott esetben be kell vonni az említett ellenőrzésekbe a nemzeti gyermekvédelmi hatóságokat és az emberkereskedelem áldozatainak felderítéséért és azonosításáért felelős nemzeti hatóságokat vagy az ezzel egyenértékű mechanizmusokat is.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy kizárólag az előszűrést végző hatóságok személyazonosításáért vagy a személyazonosság ellenőrzéséért, valamint a biztonsági ellenőrzésért felelős, megfelelően felhatalmazott személyi állománya férjen hozzá a 14. és 15. cikkben előírt adatokhoz, rendszerekhez és adatbázisokhoz.

A tagállamok megfelelő létszámú személyi állományt és elegendő számú eszközt alkalmaznak az előszűrések hatékony elvégzése céljából.

Az előszűrés lefolytatása során az előszűrést végző hatóságok részére segítséget és támogatást nyújthatnak az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség és az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége által küldött szakértők vagy összekötő tisztviselők és csoportok – a megbízatásuk korlátain belül –, feltéve, hogy e szakértők vagy összekötő tisztviselők és csoportok az első és a második albekezdésben említett megfelelő képzésben részesültek.

9. cikk

Az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok kötelezettségei

(1) Az előszűrés időtartama alatt az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgároknak az előszűrést végző hatóságok rendelkezésére kell állniuk.

(2) A harmadik országbeli állampolgároknak:

a) meg kell adniuk nevüket, születési idejüket, nemüket és állampolgárságukat, valamint rendelkezésre kell bocsátaniuk az említett adatok igazolására alkalmas dokumentumokat és információkat, amennyiben azok rendelkezésre állnak;

b) biometrikus adatokat kell szolgáltatniuk az (EU) 2024/1358 rendeletben meghatározottak szerint.

10. cikk

Az alapvető jogok érvényesülésének nyomon követése

(1) A tagállamok megfelelő rendelkezéseket fogadnak el az alapvető jogok előszűréssel kapcsolatos feltételezett megsértése eseteinek kivizsgálására.

A tagállamok biztosítják, hogy adott esetben, az alapvető jogok tiszteletben tartásának vagy érvényre juttatásának elmulasztása esetén a nemzeti joggal összhangban polgári vagy büntető igazságszolgáltatási eljárás indítására kerüljön sor.

(2) Az e cikkben meghatározott követelményekkel összhangban minden tagállam létrehoz egy olyan független nyomonkövetési mechanizmust, amelynek keretében:

a) nyomon követik az uniós és a nemzetközi jognak, többek között a Chartának való, az előszűrés során történő megfelelést, különös tekintettel a menekültügyi eljáráshoz való hozzáférésre, a visszaküldés tilalmának elvére, a gyermek mindenek felett álló érdekére, valamint az előszűrés során alkalmazott őrizetre vonatkozó szabályokra, beleértve a nemzeti jognak az őrizetre vonatkozó rendelkezéseit is; valamint

b) biztosítják, hogy az alapvető jogoknak az előszűréssel kapcsolatos bármely releváns tevékenység során történő megsértésére vonatkozó megalapozott állításokkal hatékonyan és indokolatlan késedelem nélkül foglalkozzanak, szükség esetén vizsgálatokat indítanak az ilyen állításokkal kapcsolatban, és nyomon követik e vizsgálatok előrehaladását.

A független nyomonkövetési mechanizmusnak ki kell terjednie a tagállamok által e rendelet végrehajtása során végzett valamennyi tevékenységre.

A független nyomonkövetési mechanizmusnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy éves ajánlásokat adjon ki a tagállamok részére.

A tagállamok megfelelő biztosítékokat vezetnek be a független nyomonkövetési mechanizmus függetlenségének garantálására. A nemzeti ombudsmanoknak és a nemzeti emberi jogi intézményeknek – beleértve az Egyesült Nemzetek 1984. évi, kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményének fakultatív jegyzőkönyve alapján létrehozott nemzeti megelőzési mechanizmusokat is – részt kell venniük a független nyomonkövetési mechanizmus működésében, és megbízhatóak a független nyomonkövetési mechanizmus feladatainak részben vagy egészben történő ellátásával. A független nyomonkövetési mechanizmusban az előszűrést végző hatóságoktól független releváns nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és közjogi szervek is részt vehetnek. Amennyiben ezen intézmények, szervezetek vagy szervek közül egy vagy több nem vesz részt közvetlenül a független nyomonkövetési mechanizmusban, a független nyomonkövetési mechanizmusnak szoros kapcsolatot kell kialakítaniuk és fenntartaniuk velük. A független nyomonkövetési mechanizmusnak szoros kapcsolatokat kell kialakítania és fenntartania a nemzeti adatvédelmi hatóságokkal és az európai adatvédelmi biztossal.

A független nyomonkövetési mechanizmusnak helyszíni, véletlenszerű és be nem jelentett ellenőrzések alapján kell ellátnia a feladatait.

A tagállamok hozzáférést biztosítanak a független nyomonkövetési mechanizmus számára valamennyi érintett helyszínhez – többek között a befogadó létesítményekhez és az őrizet végrehajtására szolgáló létesítményekhez –, személyhez és dokumentumhoz, amennyiben e hozzáférés a független nyomonkövetési mechanizmus e cikkben meghatározott kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges. Az érintett helyszínekhez vagy a minősített adatokhoz való hozzáférés csak olyan személyek számára biztosítható, akik a független nyomonkövetési mechanizmus részére végeznek tevékenységet és akik egy illetékes hatóság által a nemzeti joggal összhangban kibocsátott megfelelő biztonsági tanúsítvánnyal rendelkeznek.

Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége általános iránymutatást ad ki a tagállamok számára a nyomonkövetési mechanizmus létrehozásáról és független működéséről. A tagállamok felkérhetik az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét arra, hogy támogassa őket független nyomonkövetési mechanizmusaik kidolgozásában, beleértve e mechanizmusok függetlenségének biztosítékait, valamint a nyomonkövetési módszertant és a megfelelő képzési rendszereket.

A Bizottság figyelembe veszi a független nyomonkövetési mechanizmus keretében tett megállapításokat a Charta hatékony alkalmazásának és végrehajtásának az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1060 rendelete ([36]) 15. cikkének (1) bekezdésével és III. mellékletével összhangban végzett értékelése során.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett független nyomonkövetési mechanizmus nem érinti a közös európai menekültügyi rendszer operatív és technikai alkalmazásának figyelemmel kísérésére szolgáló, az (EU) 2021/2303 rendelet 14. cikkében meghatározott ellenőrzési mechanizmust, valamint azt a szerepet, amelyet az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek az (EU) 2019/1896 rendelet 80. cikkével összhangban az alapvető jogok tiszteletben tartásának az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség valamennyi tevékenysége során való nyomon követésében betöltenek.

(4) A tagállamok megfelelő pénzügyi eszközöket rendelnek a (2) bekezdésben említett független nyomonkövetési mechanizmushoz.

([36]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1060 rendelete (2021. június 24.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról (HL L 231., 2021.6.30., 159. o.).

11. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok tájékoztatást kapjanak a következőkről:

a) az előszűrés szabályai, célja, időtartama és elemei, valamint elvégzésének módja és lehetséges kimenetelei;

b) a nemzetközi védelem kérelmezéséhez való jog, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételére vonatkozó szabályok – amennyiben arra az (EU) 2024/1348 rendelet 30. cikkében meghatározott körülmények alapján lehetőség van –, továbbá azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tettek, az (EU) 2024/1351 rendelet 17. és 18. cikkében meghatározott kötelezettségek és az e kötelezettségek be nem tartásának következményei;

c) a harmadik országbeli állampolgároknak az előszűrés során fennálló jogai és kötelezettségei, beleértve a 9. cikk szerinti kötelezettségeiket, valamint azon lehetőséget, hogy kapcsolatba lépjenek a 8. cikk (6) bekezdésében említett szervezetekkel és személyekkel, és hogy e szervezetek és személyek kapcsolatba lépjenek velük;

d) az alkalmazandó uniós adatvédelmi jog, ezen belül különösen az (EU) 2016/679 rendelet által az érintettre ruházott jogok.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok adott esetben tájékoztatást kapjanak a következőkről:

a) az (EU) 2016/399 rendelettel összhangban a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó beutazási feltételekre, valamint az érintett tagállam egyéb beutazási és tartózkodási feltételeire alkalmazandó szabályok, amennyiben az említett információkat még nem adták meg;

b) a 2008/115/EK irányelv szerinti visszatérési kötelezettség, valamint az önkéntes távozás támogatása céljából logisztikai, pénzügyi és egyéb anyagi vagy természetbeni támogatást nyújtó programban való részvétel lehetőségei;

c) az áthelyezésnek az (EU) 2024/1351 rendelet 67. cikke vagy valamely egyéb meglévő szolidaritási mechanizmus szerinti feltételei.

(3) Az előszűrés során nyújtott tájékoztatást olyan nyelven kell biztosítani, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy észszerűen feltételezhető, hogy megért. A tájékoztatást írásban, papíron vagy elektronikus formában, valamint – szükség esetén – szóban, tolmácsolási szolgáltatások igénybevételével kell nyújtani. Kiskorúak esetében a tájékoztatást gyermekbarát és életkornak megfelelő módon, a 13. cikk (2) és (3) bekezdésében említett képviselő vagy személy bevonásával kell nyújtani. Az előszűrést végző hatóságok a nemzetközi védelem iránti eljáráshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében megtehetik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy kulturális közvetítési szolgáltatásokat lehessen igénybe venni.

(4) A tagállamok a nemzeti jognak megfelelően engedélyezhetik az érintett és illetékes nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és szervek számára, hogy az előszűrés során tájékoztassák a harmadik országbeli állampolgárokat az e cikkben említett információkról.

12. cikk

Előzetes egészségügyi ellenőrzések és a kiszolgáltatottság

(1) Az 5. és a 7. cikk szerinti előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat szakképzett egészségügyi személyzet által végzett előzetes egészségügyi ellenőrzésnek kell alávetni annak megállapítása céljából, hogy egészségügyi ellátásra szorulnak-e, illetve hogy szükség van-e a közegészségügyi okokból való elkülönítésükre. A szakképzett egészségügyi személyzet az egyes harmadik országbeli állampolgárok általános állapotát érintő egészségügyi körülmények alapján úgy dönthet, hogy az előszűrés során nincs szükség további egészségügyi ellenőrzésre. Az 5. és a 7. cikkben említett előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok számára hozzáférést kell biztosítani a sürgősségi egészségügyi ellátáshoz és a betegségek alapvető kezeléséhez.

(2) Az (EU) 2024/1348 rendelet 24. cikkében meghatározott tagállami kötelezettségek sérelme nélkül, azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tettek, az e cikk (1) bekezdésében említett egészségügyi ellenőrzés az említett rendelet 24. cikkében említett orvosi vizsgálat részét is képezheti.

(3) A 5. és a 7. cikk szerinti előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat az előszűrést végző hatóságok erre kiképzett szakszemélyzete által végzett, a kiszolgáltatottságra vonatkozó előzetes ellenőrzésnek kell alávetni annak megállapítása céljából, hogy a harmadik országbeli állampolgár hontalan, kiszolgáltatott vagy kínzás vagy egyéb embertelen vagy megalázó bánásmód áldozata-e, vagy a 2008/115/EK irányelv, az (EU) 2024/1346 irányelv 25. cikke, valamint az (EU) 2024/1348 rendelet 20. cikke szerinti értelmében vett, különleges szükségletekkel rendelkező személy. A kiszolgáltatottságra vonatkozó ellenőrzés során az előszűrést végző hatóság részére segítséget nyújthatnak nem kormányzati szervezetek, valamint adott esetben szakképzett egészségügyi személyzet.

(4) Amennyiben kiszolgáltatottságra, illetve különleges befogadási vagy eljárási szükségletekre utaló jelek merülnek fel, az érintett harmadik országbeli állampolgár részére – fizikai és mentális egészségére figyelemmel – kellő időben megfelelő támogatást kell nyújtani egy megfelelő létesítményben. Kiskorúak esetében a támogatást kiskorúak kezelésére kiképzett és szakképzett személyzetnek kell nyújtania gyermekbarát és életkornak megfelelő módon, a nemzeti gyermekvédelmi hatóságokkal együttműködésben.

(5) A különleges befogadási szükségletek (EU) 2024/1346 irányelv szerinti értékelésének, a különleges eljárási szükségletek (EU) 2024/1348 rendelet szerinti értékelésének, valamint a kiszolgáltatottságra vonatkozó, a 2008/115/EK irányelv szerinti ellenőrzésnek a sérelme nélkül, az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett, a kiszolgáltatottságra vonatkozó előzetes ellenőrzés az említett rendeletben és az említett irányelvekben meghatározott, a kiszolgáltatottságra vonatkozó, illetve különleges eljárási értékelések részét is képezheti.

13. cikk

A kiskorúak részére biztosított garanciák

(1) Az előszűrés során a Charta 24. cikkének (2) bekezdésével összhangban mindig a gyermek mindenek felett álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie.

(2) Az előszűrés során a kiskorút egy nagykorú családtagnak kell kísérnie, amennyiben e nagykorú családtag jelen van.

(3) A tagállamok a lehető leghamarabb intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az előszűrés során a kísérő nélküli kiskorút egy képviselő – vagy, ha nem jelöltek ki képviselőt – a kiskorú mindenek felett álló érdekének és általános jóllétének védelmére kiképzett személy kísérje és segítse gyermekbarát és életkornak megfelelő módon, a kiskorú által értett nyelvet használva. Az említett személynek az (EU) 2024/1346 irányelv értelmében vett, képviselőként való ideiglenes eljárásra kijelölt személynek kell lennie, amennyiben az említett irányelv értelmében kijelöltek ilyen személyt.

A képviselőnek rendelkeznie kell a szükséges készségekkel és szakértelemmel, többek között a kiskorúakkal való bánásmód és azok sajátos szükségletei tekintetében. A képviselő megvédi a kiskorú mindenek felett álló érdekét és általános jóllétét, hogy a kísérő nélküli kiskorú élni tudjon az e rendeletből eredő jogaival és eleget tudjon tenni az e rendelet szerinti kötelezettségeinek.

(4) A kísérő nélküli kiskorú (3) bekezdés szerinti kíséretével és segítésével megbízott személy nem lehet az előszűrés bármely eleméért felelős személy, függetlenül kell eljárnia, és sem az előszűrésért felelős személytől, sem az előszűrésért felelős hatóságoktól nem fogadhat el utasítást. Az ilyen személyeknek a feladataikat a gyermek mindenek felett álló érdekének elvével összhangban kell ellátniuk, és ehhez megfelelő szakértelemmel és képzettséggel kell rendelkezniük. A kiskorú jóllétének és társas fejlődésének biztosítása érdekében az említett személy helyébe csak szükség esetén lehet új személyt kijelölni.

(5) A tagállamok egy képviselőre vagy (3) bekezdés szerinti személyre arányos és korlátozott számú, rendes körülmények között egyszerre legfeljebb harminc kísérő nélküli kiskorút bíznak, annak biztosítása érdekében, hogy az említett képviselő vagy személy hatékonyan el tudja látni a feladatait.

(6) Nem akadályozza meg a kísérő nélküli kiskorút abban, hogy gyakorolja a nemzetközi védelem kérelmezéséhez fűződő jogát annak ténye, hogy nem neveztek ki az (EU) 2024/1346 irányelv alapján képviselőt vagy ideiglenesen képviselőként eljáró személyt.

14. cikk

Személyazonosítás vagy a személyazonosság ellenőrzése

(1) Amennyiben az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkének alkalmazása során még nem történt meg, az e rendelet 5. vagy 7. cikke szerinti előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságát adott esetben az alábbiak használatával kell ellenőrizni vagy megállapítani:

a) személyazonosító, úti vagy egyéb okmányok;

b) az érintett harmadik országbeli állampolgár által szolgáltatott vagy tőle szerzett adatok vagy információk; és

c) biometrikus adatok.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyazonosítás és személyazonosság-ellenőrzés céljából az előszűrést végző hatóságoknak – az említett bekezdésben említett adatok vagy információk felhasználásával – le kell kérdezniük az (EU) 2019/817 rendelet 20a. cikkének és az (EU) 2019/818 rendelet 20a. cikkének megfelelően az (EU) 2019/817 és az az (EU) 2019/818 rendelettel létrehozott közös személyazonosítóadat-tárat (CIR), az (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 és (EU) 2018/1862 rendelettel létrehozott Schengeni Információs Rendszert (SIS), és amennyiben releváns, a nemzeti joggal összhangban alkalmazandó nemzeti adatbázisokat. Az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok biometrikus adatait egyszer kell felvenni mindkét célra, azaz az adott személy személyazonosítása vagy személyazonosságának ellenőrzése, valamint az Eurodac-ban való nyilvántartásba vétele céljából, összhangban adott esetben az (EU) 2024/1358 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, valamint 22., 23. és 24. cikkével.

(3) A CIR-ből történő, az e cikk (2) bekezdésében előírt lekérdezést az (EU) 2019/817 rendelet II. fejezetével és az (EU) 2019/818 rendelet II. fejezetével összhangban az ESP használatával kell elindítani. Ha egy vagy több uniós információs rendszer vagy a CIR lekérdezéséhez technikailag nem lehetséges az ESP-t használni, e bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó, és az előszűrést végző hatóságoknak közvetlenül kell hozzáférniük az adott uniós információs rendszerekhez vagy a CIR-hez. E bekezdés nem érinti az előszűrést végző hatóságoknak a SIS-hez való hozzáférését, amelynek esetében az ESP használata továbbra is opcionális.

(4) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár biometrikus adatai nem használhatók, vagy ha a (2) bekezdésben említett adatok felhasználásával történő lekérdezés sikertelen vagy nem eredményez találatot, a lekérdezést a harmadik országbeli állampolgár személyazonosító adataival és bármely személyazonosító vagy útiokmány-adattal vagy egyéb okmányadattal együttesen, vagy az (1) bekezdés b) pontjában említett bármely adattal vagy információval kell elvégezni.

(5) A SIS biometrikus adatokkal való lekérdezését az (EU) 2018/1861 rendelet 33. cikkével és az (EU) 2018/1862 rendelet 43. cikkével összhangban kell elvégezni.

(6) Az ellenőrzéseknek továbbá lehetőség szerint magukban kell foglalniuk a bármely személyazonosító, úti vagy egyéb okmányba beépített biometrikus azonosítók közül legalább egynek az ellenőrzését.

15. cikk

Biztonsági ellenőrzés

(1) Az 5. vagy a 7. cikk szerinti előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok biztonsági ellenőrzésen kell, hogy átessenek annak ellenőrzése érdekében, hogy jelenthetnek-e veszélyt a belső biztonságra. A biztonsági ellenőrzés a harmadik országbeli állampolgárokra és a birtokukban lévő tárgyakra egyaránt kiterjedhet. Amennyiben átvizsgálásra kerül sor, az érintett tagállam jogát kell alkalmazni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett biztonsági ellenőrzés lefolytatásának céljából, és amennyiben az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében említett ellenőrzések során még nem történt meg, az e rendelet 16. cikkében előírtaknak megfelelően be lehet tekinteni a releváns uniós adatbázisokba, különösen a SIS-be, az (EU) 2017/2226 rendelettel létrehozott határregisztrációs rendszerbe (EES), az (EU) 2018/1240 rendelettel létrehozott Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerbe (ETIAS), beleértve az (EU) 2018/1240 rendelet 34. cikkében említett ETIAS figyelőlistába, a 2004/512/EK határozattal létrehozott Vízuminformációs Rendszerbe (VIS), az (EU) 2019/816 rendelettel létrehozott, a harmadik országbeli állampolgárokkal és a hontalan személyekkel szemben hozott ítéletekre vonatkozó információval rendelkező tagállamok azonosítására szolgáló központosított rendszerbe (ECRIS-TCN) , az (EU) 2016/794 rendelet 18. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett célból kezelt Europol-adatokba, valamint az Interpol-adatbázisokba. A releváns nemzeti adatbázisokba szintén be lehet tekinteni ebből a célból.

(3) Az EES-be, az (EU) 2018/1240 rendelet 34. cikkében említett ETIAS figyelőlista kivételével az ETIAS-ba és a VIS-be az e cikk (2) bekezdése alapján való betekintés tekintetében a lekért adatoknak a beléptetés megtagadására, az utazási engedély megtagadására, megsemmisítésére vagy visszavonására, vagy a vízum, a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum, illetve a tartózkodási engedély megtagadására, megsemmisítésére vagy visszavonására vonatkozó, biztonsági indokokon alapuló határozatokra kell korlátozódniuk.

A SIS-ben jelzett találat esetén a keresést végrehajtó, előszűrést végző hatóság részére hozzáférést kell biztosítani a figyelmeztető jelzésben szereplő adatokhoz.

(4) Az ECRIS-TCN-be való betekintés tekintetében a lekért adatoknak a terrorista bűncselekményekhez és az (EU) 2019/816 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett súlyos bűncselekmények egyéb formáihoz kapcsolódó ítéletekre kell korlátozódniuk.

(5) A Bizottság szükség esetén végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az adatok lekérésére vonatkozó részletes eljárást és előírásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

16. cikk

A személyazonosítás és a biztonsági ellenőrzések szabályai

(1) A 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikk (2) bekezdésében előírt lekérdezések – az uniós információs rendszerek, az Europol-adatok, az Interpol-adatbázisok lekérdezésének esetében – az ESP használatával indíthatók el, az (EU) 2019/817 rendelet II. fejezetével és az (EU) 2019/818 rendelet II. fejezetével összhangban.

(2) Amennyiben a 15. cikk (2) bekezdése szerinti lekérdezés az uniós információs rendszerek valamelyikében szereplő adat alapján találatot eredményez, az előszűrést végző hatóságok részére hozzáférést kell biztosítani, hogy az ilyen hozzáférést szabályozó jogi aktusokban meghatározott feltételek mellett betekinthessenek az említett találatnak megfelelő, az adott uniós információs rendszerekben lévő adatokba.

(3) Amennyiben a SIS-ben végzett lekérdezés találatot eredményez, az előszűrést végző hatóságoknak le kell folytatniuk az (EU) 2018/1860, az (EU) 2018/1861 vagy az (EU) 2018/1862 rendeletben meghatározott eljárásokat, ideértve a figyelmeztető jelzést kiadó tagállammal az (EU) 2018/1861 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében és az (EU) 2018/1862 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett SIRENE-irodákon keresztül történő konzultációt is.

(4) Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgár személyi adatai megegyeznek egy olyan személlyel, akinek az adatait az ECRIS-TCN-ben rögzítették és az (EU) 2019/816 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban megjelölték, az említett adatokat kizárólag az e rendelet 15. cikkében említett biztonsági ellenőrzés céljára, valamint a nemzeti bűnügyi nyilvántartásokban az említett rendelet 7c. cikkével összhangban történő betekintés céljából lehet felhasználni. A nemzeti bűnügyi nyilvántartásokba az említett rendelet 7c. cikke szerinti állásfoglalás kiadása előtt kell betekinteni.

(5) Amennyiben a 15. cikk (2) bekezdésében előírt lekérdezés az Europol-adatokkal való egyezést jelez, az (EU) 2016/794 rendelettel összhangban a lekérdezéshez használt adatokat tartalmazó automatikus értesítést kell küldeni az Europol részére annak érdekében, hogy az Europol szükség esetén az említett rendeletben meghatározott kommunikációs csatornák igénybevételével megtegye a megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket.

(6) Az Interpol-adatbázisoknak az e rendelet 15. cikkének (2) bekezdésében előírt lekérdezéseit az (EU) 2019/817 rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével, valamint 72. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell elvégezni. Amennyiben az ilyen lekérdezések nem végezhetők oly módon, hogy az Interpol-riasztás rögzítője számára ne tárnának fel információkat, az előszűrés nem foglalhatja magában az Interpol adatbázisainak lekérdezését.

(7) Amennyiben az (EU) 2018/1240 rendelet 34. cikkében említett ETIAS figyelőlistán találatot észlelnek, az említett rendelet 35a. cikke alkalmazandó.

(8) A Bizottság szükség esetén végrehajtási jogi aktusokat fogad el az előszűrés elvégzéséért felelős hatóságok, az Interpol nemzeti irodái és az Europol nemzeti egységei közötti, a belső biztonságot fenyegető veszély meghatározására irányuló együttműködési eljárás meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 19. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

17. cikk

Előszűrési formanyomtatvány

(1) Az előszűrést végző hatóságoknak az 5. és 7. cikkben említett személyek tekintetében ki kell tölteniük egy formanyomtatványt, amely a következőket tartalmazza:

a) név, születési idő és hely, valamint nem;

b) az állampolgárságok vagy hontalanság, az érkezést megelőző tartózkodási hely szerinti országok és a beszélt nyelvek feltüntetése;

c) az előszűrés elvégzésének oka;

d) a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban elvégzett előzetes egészségügyi ellenőrzésre vonatkozó információk, beleértve azt az esetet is, ha az egyes harmadik országbeli állampolgárok általános állapotával kapcsolatos körülmények alapján nem volt szükség további egészségügyi ellenőrzésre;

e) a kiszolgáltatottságra vonatkozó, a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett előzetes ellenőrzéssel kapcsolatos releváns információk, különös tekintettel a kiszolgáltatottság megállapítására, illetve az azonosított különleges eljárási vagy befogadási szükségletekre;

f) arra vonatkozó információ, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár tett-e nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot;

g) az érintett harmadik országbeli állampolgár által arra vonatkozóan adott információ, hogy van-e bármelyik tagállam területén található családtagja;

h) a releváns adatbázisokba a 15. cikk szerint való betekintés találatot eredményezett-e;

i) az érintett harmadik országbeli állampolgár eleget tett-e a 9. cikk szerinti együttműködési kötelezettségének.

(2) Az (1) bekezdésben említett formanyomtatványnak tartalmaznia kell a következőket, amennyiben ezek rendelkezésre állnak:

a) a szabálytalan érkezés vagy belépés oka;

b) információk a megtett útvonalakról, beleértve az indulási helyet, a korábbi tartózkodási helyeket, a tranzit harmadik országokat és azokat a harmadik országokat, ahol sor kerülhetett nemzetközi védelem kérelmezésére vagy ilyen védelem megadására, és az Unión belüli tervezett célállomás;

c) azon úti vagy személyazonosító okmányok, amelyeket a harmadik országbeli állampolgár magánál tartott;

d) bármely észrevétel és egyéb releváns információ, beleértve embercsempészés vagy emberkereskedelem gyanúja esetén bármely kapcsolódó információt.

(3) Az (1) bekezdésben említett formanyomtatványon szereplő információkat úgy kell rögzíteni, hogy azok bármely későbbi menekültügyi vagy visszaküldési eljárás során közigazgatási és bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhessék.

Rögzíteni kell, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett információkat megerősítették-e az előszűrést végző hatóságok, vagy azokat az érintett személy közölte.

A formanyomtatványban szereplő információkat papíron vagy elektronikus formában az érintett személy rendelkezésére kell bocsátani. Az e cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett információkat ki kell takarni. Azelőtt, hogy a formanyomtatványt továbbítanák a 18. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében említett illetékes hatóságoknak, az előszűrésnek alávetett személy számára lehetőséget kell biztosítani annak jelzésére, hogy a formanyomtatványban szereplő információk helytelenek. Az előszűrést végző hatóságoknak az e cikkben említett releváns információk alatt rögzíteniük kell az ilyen jelzéseket.

18. cikk

Az előszűrés befejezése

(1) Az előszűrés befejezését követően, vagy legkésőbb az e rendelet 8. cikkében meghatározott határidők lejártakor az e rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében említett azon harmadik országbeli állampolgárokat, akik nem tettek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikke (5) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül, a 2008/115/EK irányelvnek megfelelő eljárások lefolytatása céljából illetékes hatóságokhoz kell irányítani.

A 17. cikkben említett formanyomtatványt továbbítani kell azokhoz az érintett hatóságokhoz, amelyekhez a harmadik országbeli állampolgárt irányítják.

(2) Az 5. és 7. cikkben említett azon harmadik országbeli állampolgárokat, akik nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tettek, a nemzetközi védelem iránti kérelem nyilvántartásba vétele tekintetében illetékes hatóságokhoz kell irányítani.

(3) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárt az (EU) 2024/1351 rendelet 67. cikkével vagy bármely más meglévő szolidaritási mechanizmussal összhangban át kell helyezni, az érintett harmadik országbeli állampolgárt az e rendelet 17. cikkében említett formanyomtatvánnyal együtt az érintett tagállamok megfelelő hatóságaihoz kell irányítani.

(4) Az e rendelet 7. cikkében említett azon harmadik országbeli állampolgároknak, akik nem tettek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, továbbra is a 2008/115/EK irányelv szerinti visszaküldési eljárások hatálya alá kell tartozniuk.

(5) Az előszűrés befejeződik, amennyiben az e rendelet 5. cikkének (1) és (2) bekezdésében és 7. cikkében említett harmadik országbeli állampolgárokat továbbirányítják a nemzetközi védelem iránti megfelelő eljárás vagy egy olyan eljárás felé, amely megfelel a 2008/115/EK irányelvnek, vagy ha az áthelyezendő harmadik országbeli állampolgárok tekintetében egy másik tagállam érintett hatóságaihoz irányítják őket. Ha nem végezték el az összes ellenőrzést az e rendelet 8. cikkében említett határidőkön belül, az előszűrést akkor is be kell fejezni az adott személy tekintetében, és őt ezt követően a megfelelő eljárás felé kell továbbirányítani.

(6) Amennyiben az e rendelet 5. vagy az 7. cikkében említett harmadik országbeli állampolgárral szemben – a nemzeti büntetőjoggal összhangban – nemzeti büntetőjogi eljárások vagy kiadatási eljárás indul, a tagállamok eltekinthetnek az előszűrés alkalmazásától. Ha az előszűrés már megkezdődött, az e rendelet 17. cikkében említett formanyomtatványt – az előszűrés befejezéséhez vezető körülmények megjelölésével – meg kell küldeni a 2008/115/EK irányelv szerinti eljárások tekintetében illetékes hatóságok részére, vagy ha a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tett, azoknak a hatóságoknak a részére, amelyek a nemzeti jog szerint a nemzetközi védelem iránti kérelmek nyilvántartásba vétele tekintetében illetékességgel rendelkeznek.

(7) Az e rendelet alapján tárolt személyes adatokat az (EU) 2024/1358 rendeletben meghatározott határidőkkel összhangban kell törölni.

19.cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

20. cikk

A 767/2008/EK rendelet módosításai

A 767/2008/EK rendelet 6. cikke a következőképpen módosul:

1. A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A VIS-hez az adatokba való betekintés céljából való hozzáférést kizárólag a következő szervezetek megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állománya számára kell fenntartani:

a) az egyes tagállamok azon nemzeti hatóságai és azon uniós szervek, amelyek illetékességgel rendelkeznek az e rendelet 15–22. cikkében, 22 g–22 m. cikkében és 45e. cikkében meghatározott célokra;

b) az (EU) 2018/1240 rendelet 7. és 8. cikke alapján kijelölt ETIAS központi egység és ETIAS nemzeti egységek, az e rendelet 18c. és 18d. cikkében meghatározott célokra, valamint az (EU) 2018/1240 rendelet alkalmazásában;

c) az (EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 10. pontjában meghatározott előszűrést végző hatóságok az említett rendelet 15. és 16. cikkében meghatározott célokra;

d) az egyes tagállamok azon nemzeti hatóságai és azon uniós szervek, amelyek illetékességgel rendelkeznek az (EU) 2019/817 rendelet 20., 20a. és 21. cikkében meghatározott célokra.

E hozzáférést olyan mértékűre kell korlátozni, amilyen mértékben az adatok szükségesek a feladataik említett célok szerinti elvégzéséhez, és a hozzáférésnek a kitűzött célokkal arányosnak kell lennie.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1356, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

2. A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott előszűrést végző hatóságoknak szintén hozzáféréssel kell rendelkezniük a VIS-hez annak érdekében, hogy az említett rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztonsági ellenőrzés elvégzése céljából betekintsenek az adatokba.

Az e bekezdés szerinti keresést az (EU) 2024/1356 rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett adatok felhasználásával kell elvégezni, és a VIS-nek találatot kell jeleznie, ha valamely egyezést mutató aktában olyan határozatot rögzítettek, amely szerint az e rendelet 12. cikke (2) bekezdése a) pontjának i., v. és vi. alpontjában foglalt indokok alapján meg kell tagadni, meg kell semmisíteni vagy vissza kell vonni valamely vízumot, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot vagy tartózkodási engedélyt.

Találat esetén az előszűrést végző hatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük az aktában szereplő valamennyi releváns adathoz.”

21. cikk

Az (EU) 2017/2226 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2226 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„l) támogassa az (EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott előszűrés célkitűzéseit, különösen a rendelet 14–16. cikkében meghatározott ellenőrzések tekintetében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1356, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

2. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2b) Az (EU) 2024/1356 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott, előszűrést végző hatóságok megfelelően felhatalmazott személyi állománya részére hozzáférést kell biztosítani az EES-hez, hogy az EES adataiba betekintsenek.”

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A CIR-ben tárolt EES-adatokhoz való hozzáférést kizárólag az egyes tagállamok olyan nemzeti hatóságainak megfelelően felhatalmazott személyi állománya, valamint az olyan uniós ügynökségek megfelelően felhatalmazott személyi állománya számára kell fenntartani, amelyek az (EU) 2019/817 rendelet 20., 20a. és 21. cikkében és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 20., 20a. és 21. cikkében meghatározott célok tekintetében illetékesek. E hozzáférést olyan mértékűre kell korlátozni, amilyen mértékben az adatok szükségesek a feladataik említett célok szerinti elvégzéséhez, és a hozzáférésnek a kitűzött célokkal arányosnak kell lennie.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 85. o.).”

3. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

Hozzáférés az adatokhoz az előszűrés célját szolgáló biztonsági ellenőrzés érdekében

Az (EU) 2024/1356 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott, előszűrést végző hatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük az EES-hez annak érdekében, hogy az említett rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztonsági ellenőrzés elvégzése céljából betekintsenek az adatokba.

Az e cikk szerinti keresést az (EU) 2024/1356 rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett adatok felhasználásával kell elvégezni, és az EES-nek találatot kell jeleznie, ha valamely egyezést mutató egyéni aktához olyan adatrekord kapcsolódik, amely szerint az (EU) 2016/399 rendelet V. melléklete B. részének B., D., H., I. és J. pontjában meghatározott indokok alapján megtagadták a beléptetést. Találat esetén az előszűrést végző hatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük az aktában szereplő valamennyi releváns adathoz.

Amennyiben az egyéni aktában nem szerepelnek biometrikus adatok, az előszűrést végző hatóságok a 767/2008/EK rendelet 6. cikkével összhangban hozzáférhetnek az érintett személy biometrikus adataihoz, és ellenőrizhetik az egyezést a VIS-ben.”

4. A 46. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hozzáférés célját a 9. cikk (2), (2a) és (2b) bekezdésében említettek szerint;”.

22. cikk

Az (EU) 2018/1240 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/1240 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a következő ponttal egészül ki:

„b) támogatnia kell az (EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) céljait;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1356, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

2. A 8. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„i) véleménynyilvánítás a 35a. cikknek megfelelően.”

3. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4a) A CIR-ben tárolt ETIAS személyazonosító adatokhoz és útiokmány-adatokhoz való hozzáférést továbbá kizárólag az egyes tagállamok olyan nemzeti hatóságainak megfelelően felhatalmazott személyi állománya, valamint az olyan uniós ügynökségek megfelelően felhatalmazott személyi állománya számára kell fenntartani, amelyek az (EU) 2019/817 rendelet 20., 20a. és 21. cikkében meghatározott célok tekintetében illetékesek. E hozzáférést olyan mértékűre kell korlátozni, amilyen mértékben az adatok szükségesek a feladataik említett célok szerinti elvégzéséhez, és a hozzáférésnek a kitűzött célokkal arányosnak kell lennie.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4b) Az (EU) 2024/1356 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott előszűrést végző hatóságoknak (a továbbiakban: az előszűrést végző hatóságok) továbbá hozzáféréssel kell rendelkezniük az ETIAS-hoz annak érdekében, hogy az említett rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban az ellenőrzések elvégzése céljából betekintsenek az adatokba.

Az e bekezdés szerinti keresést az (EU) 2024/1356 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatok felhasználásával kell elvégezni, és az ETIAS-nak találatot kell jeleznie, ha valamely egyezést mutató kérelemfájl olyan határozatot foglal magában, amely szerint e rendelet 28. cikkének (7) bekezdése vagy 37. cikke (1) bekezdésének a), b) és e) pontja alapján meg kell tagadni, meg kell semmisíteni vagy vissza kell vonni egy utazási engedélyt.

Találat esetén az előszűrést végző hatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük az aktában szereplő valamennyi releváns adathoz.

Ha az e bekezdéssel összhangban végzett keresés azt mutatja, hogy a kereséshez használt adatok és a 34. cikkben említett ETIAS figyelőlistán rögzített adatok között egyezés áll fenn, az adatokat az ETIAS figyelőlistába bevivő ETIAS nemzeti egységet vagy Europolt értesíteni kell az egyezésről, és annak kell felelnie az ETIAS figyelőlistán szereplő adatokhoz való hozzáférésért és az e rendelet 35a. cikke szerinti véleményadásért.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Minden tagállam kijelöli az e cikk (1), (2), (4) és (4a) bekezdésében említett illetékes nemzeti hatóságokat, valamint az e cikk (4b) bekezdésében említett előszűrést végző hatóságokat, és e rendelet 87. cikk (2) bekezdésével összhangban haladéktalanul közli az említett hatóságok jegyzékét az eu-LISA-val. E jegyzékben fel kell tüntetni, hogy az egyes hatóságok erre megfelelően felhatalmazott személyi állománya milyen célból férhet hozzá az ETIAS információs rendszer adataihoz e cikk (1), (2), (4) és (4a) bekezdésével összhangban.”

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„35a. cikk

Az ETIAS nemzeti egységnek és az Europolnak az ETIAS figyelőlistával kapcsolatos feladatai az előszűrés céljából

(1) A 13. cikk (4b) bekezdésének negyedik albekezdésében említett esetekben az ETIAS központi rendszernek automatikus értesítést kell küldenie az ETIAS nemzeti egységnek vagy az Europolnak, attól függően, hogy melyikük vitte be az adatokat az ETIAS figyelőlistára. Amennyiben az ETIAS nemzeti egység vagy adott esetben Europol úgy ítéli meg, hogy az előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgár veszélyt jelenthet a belső biztonságra, erről haladéktalanul értesítenie kell az érintett, előszűrést végző hatóságokat, és az értesítés kézhezvételétől számított két napon belül indokolással ellátott véleményt kell küldenie az előszűrést végző tagállam részére a következő módon:

a) az ETIAS nemzeti egységeknek egy olyan biztonságos kommunikációs mechanizmuson keresztül kell tájékoztatniuk az előszűrést végző hatóságokat, amelyet az eu-LISA kell, hogy létrehozzon egyrészről az ETIAS nemzeti egységek, másrészről az előszűrést végző hatóságok között;

b) az Europolnak az (EU) 2016/794 rendeletben meghatározott kommunikációs csatornákon keresztül kell tájékoztatnia az előszűrést végző hatóságokat; véleménynyilvánítás hiányában úgy kell tekinteni, hogy nem áll fenn biztonsági kockázat.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett automatikus értesítésnek tartalmaznia kell az (EU) 2024/1356 rendelet 15. cikkének (2) bekezdésében említett, a lekérdezéshez felhasznált adatokat.”

5. A 69. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ea) adott esetben hivatkozást az ETIAS központi rendszerbe az (EU) 2024/1356 rendelet 14. és 15. cikkének alkalmazása céljából bevitt lekérdezésekre, a kapott találatokra és e lekérdezés eredményeire.”

23. cikk

Az (EU) 2019/817 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/817 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett tagállami hatóságok és uniós ügynökségek az ESP-t személyekre vagy azok úti okmányaira vonatkozó adatoknak az EES, a VIS és az ETIAS központi rendszereiben történő keresésére használják, az említett uniós információs rendszereket szabályozó jogi eszközökben említett és a nemzeti jog szerinti hozzáférési jogosultságaikkal összhangban. Az ESP-t emellett – e rendeletben meghatározott hozzáférési jogosultságaikkal összhangban és a 20., a 20a., a 21. és a 22. cikk szerinti célokból – a CIR lekérdezésére is használják.”

2. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Létrejön az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban vagy az ECRIS-TCN-ben nyilvántartott valamennyi személy vonatkozásában egyéni aktát létrehozó, a 18. cikk szerinti adatokat tartalmazó közös személyazonosítóadat-tár (CIR), az EES-ben, a VIS-ben, az ETIAS-ban, az Eurodacban és az ECRIS-TCN-ben nyilvántartott személyek 20. és 20a. cikkel összhangban történő helyes azonosításának megkönnyítése és segítése, a 21. cikkel összhangban a MID működésének támogatása, valamint a kijelölt hatóságok és az Europol EES-hez, VIS-hez, ETIAS-hoz és Eurodachoz való hozzáférésének megkönnyítése és észszerűsítése céljából, amikor ez terrorista bűncselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez vagy nyomozásához szükséges a 22. cikkel összhangban.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a CIR meghibásodása miatt műszakilag lehetetlen lekérdezést végezni a CIR-ben személyazonosítás céljából a 20. cikk szerint, vagy a személyazonosítás vagy a személyazonosság ellenőrzése céljából a 20a. cikk szerint, a többszörös személyazonosság észlelése céljából a 21. cikk szerint vagy terrorista bűncselekmények vagy egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése vagy nyomozása céljából a 22. cikk szerint, az eu-LISA automatikusan értesíti erről a CIR-felhasználókat.”

3. A 18. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A CIR-hez hozzáférő hatóságok az uniós információs rendszereket szabályozó jogi eszközökben említett és a nemzeti jog, valamint az e rendelet szerinti hozzáférési jogosultságaikkal összhangban járnak el a hozzáférés során a 20., a 20a., a 21. és a 22. cikkben említett célokból.”

4. A szöveg következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

Hozzáférés a közös személyazonosítóadat-tárhoz az (EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti személyazonosítás vagy személyazonosság-ellenőrzés céljából

(1) A CIR lekérdezését az (EU) 2024/1356 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott előszűrést végző hatóságoknak (a továbbiakban: az előszűrést végző hatóság) kell elvégezniük, kizárólag az említett rendelet 14. cikke szerinti személyazonosítás vagy személyazonosság-ellenőrzés céljából, feltéve, hogy az eljárás az adott személy jelenlétében indult.

(2) Amennyiben a lekérdezés azt jelzi, hogy az adott személyre vonatkozóan adatokat tárolnak a CIR-ben, az előszűrést végző hatóságok számára betekintés céljából hozzáférést kell biztosítani az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett adatokhoz, valamint az (EU) 2019/818 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett adatokhoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1356, 2024.5.22., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).”

5. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az (EU) 2017/2226 rendelet 46. cikkének, a 767/2008/EK rendelet 34. cikkének és az (EU) 2018/1240 rendelet 69. cikkének sérelme nélkül, az eu-LISA e cikk (2), (2a), (3) és (4) bekezdésével összhangban a CIR-ben végzett valamennyi adatkezelési műveletről naplót vezet.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az eu-LISA a CIR-ben a 20a. cikk szerint végzett minden adatkezelési műveletről naplót vezet. A naplónak a következőket kell tartalmaznia:

a) a lekérdezést kezdeményező tagállam;

b) a CIR-ben lekérdezést végző felhasználó hozzáférésének célja;

c) a lekérdezés napja és időpontja;

d) a lekérdezés kezdeményezéséhez használt adatok típusa;

e) a lekérdezés eredményei.”;

c) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Minden tagállam naplót vezet a CIR használatára a 20., a 20a., a 21. és a 22. cikk alapján megfelelő felhatalmazással rendelkező hatóságai által és e hatóságok megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állománya által végzett lekérdezésekről. Minden uniós ügynökség naplót vezet a 21. és a 22. cikk alapján megfelelő felhatalmazással rendelkező személyi állománya által végzett lekérdezésekről.”

24. cikk

Értékelés

2028. június 12-ig a Bizottság jelentést tesz az e rendeletben meghatározott intézkedések végrehajtásáról.

A Bizottság 2031. június 12-ig, majd azt követően ötévente elvégzi e rendelet értékelését. A Bizottság a főbb megállapításokról szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A tagállamok legkésőbb 2030. december 12-ig, és ezt követően ötévente eljuttatnak a Bizottsághoz minden olyan információt, amely az említett jelentés elkészítéséhez szükséges.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

E rendelet 2026. június 12-től alkalmazandó.

A 14–16. cikkben megállapított, az uniós információs rendszerekben, a CIR-ben és az ESP-n végzett lekérdezésekre vonatkozó rendelkezések alkalmazását csak akkor kell megkezdeni, miután az egyes vonatkozó információs rendszerek, a CIR és az ESP működése megkezdődött.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2024. május 14-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	H. LAHBIB